

การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

พฤษภาคม 2556

การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง

บทคัดย่อ
ของ
นันทน์ภัส นาปุ๊ก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

พฤษภาคม 2556

นันทน์ภัส นาปุก. (2556). การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครองให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและศึกษาความคิดเห็นด้านความเข้าใจในเนื้อหาสื่อ วีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่ซิจิตะสาขาสุขุมวิท 31 โดยเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 2 เดือน จำนวน 36 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย แบบประเมินด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครองมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและระดับความคิดเห็นของผู้ชมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

THE DEVELOPMENT OF SHICHIDA PROGRAM PUBLIC RELATION'S VIDEO FOR
PARENTS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Technology
at Srinakharinwirot University

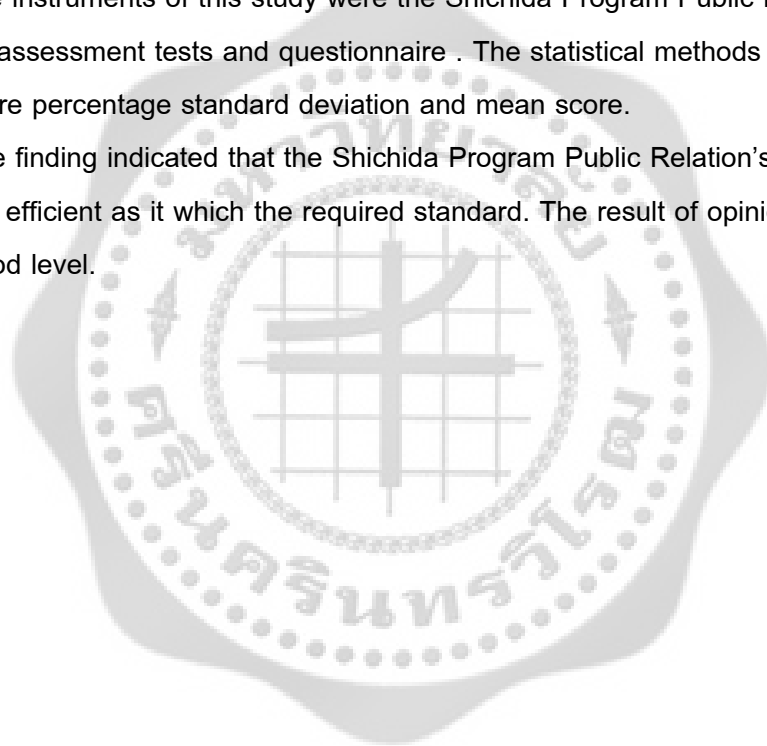
May 2013

Nannapat Napuk. (2013). *The Development of Shichida Program Public Relation's Video for Parents*. Master's Project (Educational Technology). Bangkok:Graduate School. Srinakharinwirot University. Advisor: Dr.Khwanying Sriprasertpap.

The objectives of this research were to develop Shichida Program Public Relation's Video for parents in efficiency satisfaction and to study about the opinion of video that can affect the decision for sign up classes.

The sample of the research was the group of 36 parents who trying shichida program at sukhumvit 31 branch. The sample group was obtained by Purposive sampling method. The instruments of this study were the Shichida Program Public Relation's Video for parents, assessment tests and questionnaire . The statistical methods applied to this research were percentage standard deviation and mean score.

The finding indicated that the Shichida Program Public Relation's video for parents was efficient as it which the required standard. The result of opinion of the video was in a good level.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิศรา เจริญวานิช และ อาจารย์ดร.รัฐพล ประดับเวทย์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเทคโนโลยีการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านตรวจสอบคุณภาพ IOC และกลุ่มผู้ปกครอง ที่ได้กรุณาช่วยตรวจสอบและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและเพื่อนๆบริษัทซิจิตะไทยแลนด์จำกัด ทั้งในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอำนวยความสะดวกในด้านของสถานที่ในการถ่ายทำวีดิทัศน์เพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา และขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่ได้ส่งเสริมและให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

นันทน์ภัส นาปุ๊ก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิดิทัศน์	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีความคิดเห็น	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแนวซิจิตะ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	32
การดำเนินการวิจัย	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการวิจัย	39
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
ความมุ่งหมายของการวิจัย	45
ความสำคัญของการวิจัย	45
ขอบเขตของการวิจัย	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
การดำเนินการวิจัย	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ผลการวิจัย	46
อภิปรายผล	46
ข้อเสนอแนะทั่วไป	48
ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	53
ภาคผนวก ก	54
ภาคผนวก ข	59
ภาคผนวก ค	63
ภาคผนวก ง	67
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	66

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพพบวิดิทัศน์จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	40
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพวิดิทัศน์จากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ...	41
3 แสดงผลการวัดความคิดเห็นของผู้ชมวิดิทัศน์	43

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กระบวนการประชาสัมพันธ์	9
2 เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ (Public Relations (PR) tools)	9
3 การผลิตสื่อตามกระบวนการสอนแนว System Approach	10
4 ขั้นตอนในการผลิตรายการโทรทัศน์	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิต ด้วยเหตุนี้ระบบการศึกษาไทยจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา แม้ว่าหน่วยงานทางการศึกษาจะดำเนินการจัดการศึกษาภายใต้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่โดยภาพรวมพบว่าคนไทยยังไม่ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ การวางรากฐานการศึกษาในระดับปฐมวัยจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน จากผลการดำเนินงานด้านคุณภาพการจัดการศึกษา เห็นได้ว่า แม้จะมีหลักสูตรก่อนประถมศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กแรกเกิดจนถึงอายุ 5 ปีแล้วก็ตาม ยังพบเด็กปฐมวัยจำนวนมากที่ไม่ได้รับการศึกษาไม่ทั่วถึง จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อรองรับและก้าวทันการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2551:18)

จากการศึกษาประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนาในด้านการศึกษาเอกชนพบว่า จะต้องให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม สนับสนุนและแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2551:50) ซึ่งหน่วยงานเอกชนหลายแห่งได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษา โดยจัดตั้งสถานศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ อีกทั้งยังมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ทั้งนี้ยังเป็นช่องทางให้ผู้ปกครองสามารถเลือกแนวทางการศึกษาที่ต้องการพัฒนาบุตรหลานอีกด้วย

บริษัทชิจิดะไทยแลนด์ จำกัด เป็นอีกหนึ่งองค์กรเอกชน ที่มุ่งพัฒนาเด็กไทยให้มีคุณภาพเทียบเท่าสากล โดยนาระบบการศึกษาแนวชิจิดะ ก่อตั้งโดยศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ชิจิดะ ผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสมองและวิธีการศึกษาปฐมวัยที่ประเทศญี่ปุ่น ทั้งยังเป็นหนึ่งในผู้นำการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับเด็ก ด้านการพัฒนาสมอง จากผลการวิจัยพัฒนาเป็นรูปแบบการศึกษาแนวชิจิดะ โดยมีลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมองของเด็กอย่างมีแบบแผน การเรียนรู้ที่มีแบบแผนจะช่วยดึงเอาความคิดสร้างสรรค์อันยอดเยี่ยมที่แฝงอยู่ในตัวเด็กออกมาด้วยการฝึกพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาให้สมดุล การศึกษาแนวชิจิดะนอกจากจะส่งเสริมพัฒนาการทางสมองแล้วยังมุ่งเน้นความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยให้ผู้ปกครองเข้าเรียนกับเด็กเพื่อเรียนรู้พัฒนาการและแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของเด็กหลังเรียนให้เกิดความต่อเนื่องสม่ำเสมอ ระบบการศึกษานี้มีผู้ปกครองให้ความสนใจเป็นส่วนมาก การให้ข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็กและรูปแบบการเรียนรู้แนวชิจิดะต่อผู้ปกครองจึงเป็นการประชาสัมพันธ์อย่างหนึ่ง

การประชาสัมพันธ์ เป็นวิธีการติดต่อสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคธุรกิจ เพราะการประชาสัมพันธ์เป็นงานเชิงสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิด

ความรู้สึกที่ดี และความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน การประชาสัมพันธ์จึงมีเป้าหมายสำคัญเพื่อชี้แจงให้ข้อมูลข่าวสารถึงกลุ่มเป้าหมายทราบและโน้มน้าวใจให้เกิดหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติตลอดจนเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน เพื่อให้งานของหน่วยงานดำเนินไปอย่างราบรื่น และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (วิมลพรรณ อาภาเวท. 2546: 7) อีกทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างการยอมรับสินค้า บริการหรือนวัตกรรมใหม่ๆ สินค้าที่ดีหรือบริการที่ดีนั้น จะต้องเกิดจากความต้องการของผู้บริโภค มิใช่เกิดจากผู้ผลิตที่เป็นผู้จัดหา (Providers) ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคเกิดทัศนคติที่ดีและภาพพจน์ที่ดีต่อบริษัท จะมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมในการตัดสินใจซื้อหรือยอมรับสินค้าใหม่ๆ นวัตกรรมใหม่ๆ (เสรี วงษ์มณฑา. 2546: 14)

บริษัทซิจิดะมีการให้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ตามช่องทางต่างๆ ได้แก่ การให้ข้อมูลทางเว็บไซต์ของบริษัท การจัดสัมมนา การโฆษณาทางสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการโฆษณานั้นเพื่อให้ผู้ปกครองรู้จักการศึกษาแนวซิจิดะ และความสำคัญของการเรียนแนวซิจิดะ เมื่อผู้ปกครองสนใจระบบการศึกษาแนวซิจิดะ และประสงค์จะทดลองเรียน เจ้าหน้าที่ต้อนรับจะให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ ก่อนการเข้าเรียน คุณครูจะเป็นผู้ให้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนอย่างเป็นขั้นตอนหลังการทดลองเรียน ซึ่งเป็นช่วงเวลาพักการสอนของคุณครู ในระยะเวลาเพียง 10 นาที คุณครูต้องให้ข้อมูลอย่างรวดเร็ว เนื่องจากคุณครูต้องใช้เวลาในการทำความสะดวกอุปกรณ์การเรียนในคลาสนั้นเพื่อเตรียมการสอนในคลาสดังไป ทำให้คุณครูมีเวลาอย่างจำกัด หากมีสื่อที่สามารถให้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการเรียนของคุณครู จะช่วยแก้ปัญหาด้านเวลาของคุณครูได้

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิดะสำหรับผู้ปกครองขึ้น เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับชมข้อมูลต่างๆ หลังการทดลองเรียน อีกทั้งเป็นการแก้ปัญหาด้านเวลาของคุณครู และด้วยข้อดีของสื่อวีดิทัศน์ที่จะเพิ่มความน่าสนใจในการรับชมด้วย นอกจากนี้ผู้ปกครองยังได้รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ที่ทางซิจิดะสื่อสารได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจนำบุตรหลานสมัครเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิดะสำหรับผู้ปกครอง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านความเข้าใจในเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้คุณครูได้รับความสะดวกและแก้ปัญหาด้านเวลาไม่เพียงพอ อีกทั้งยังเป็นการให้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่น่าสนใจให้ผู้ปกครอง เพื่อประกอบการตัดสินใจในการนำบุตรหลานสมัครเรียนอีกด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่ชิจิตะ สาขาสุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2556 โดยผู้วิจัยอ้างอิงข้อมูลจากผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่สาขาสุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2554 จำนวน 215 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่ชิจิตะ สาขาสุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2556 โดยเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 2 เดือน จำนวน 36 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชิจิตะ สำหรับผู้ปกครอง
2. ตัวแปรตาม (Grouping Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นด้านความเข้าใจในเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาในวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนของบริษัทชิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ประกอบด้วย

1. รู้จักการเรียนแนวชิจิตะ
2. สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติก่อนเรียน
3. สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติหลังเรียน
4. กิจกรรมในชั้นเรียนพัฒนาลูกน้อยอย่างไร
5. ผลตอบรับของผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนกับชิจิตะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์ หมายถึง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้ข้อมูลของชิจิตะด้านประวัติ กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติต่างๆในการเข้าเรียนและหลังเรียน รวมไปถึงถึงรูปแบบการเรียน และข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนเป็นระยะเวลา มากกว่า 1 ปี นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาตรวจสอบ และ ผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนที่ชิจิตะทดลองสื่อ

2. การเรียนแนวชิจิตะ หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้อันมีแบบแผนมุ่งเน้นฝึกพัฒนาการ ของสมองซีกซ้ายและซีกขวาให้สมดุล อีกทั้งยังส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้วยการให้ ผู้ปกครองเข้าเรียนกับเด็ก โดยนำหลักสูตรการเรียนมาจากศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ชิจิตะ ผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสมอง และวิธีการศึกษาปฐมวัย ที่ญี่ปุ่น

3. คุณภาพของสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชิจิตะสำหรับผู้ปกครอง หมายถึง คุณภาพของสื่อที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาผ่านการประเมินด้วยแบบประเมินของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยกำหนดผลการ ประเมินคุณภาพ ตามเกณฑ์ 3.51 ขึ้นไป

4. ความคิดเห็นด้านความเข้าใจในเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจ หมายถึง ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครอง ต่อความเข้าใจในรูปแบบการเรียน การสอนแนวชิจิตะและรูปแบบของสื่อวีดิทัศน์ และนำความเข้าใจที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งในการ ตัดสินใจสมัครเรียน โดยวิธีการรับชมวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชิจิตะ และให้การประเมิน จากแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา หมายถึง บุคคลที่มีความรู้เรื่องการเรียนแนวชิจิตะ มาจาก ศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ชิจิตะ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนชิจิตะ ในประเทศญี่ปุ่น และมีประสบการณ์ใน การสอนแนวชิจิตะ โดยมีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 10 ปี หรือระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 5 ปี หรือระดับการศึกษา ปริญญาเอก มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 2 ปี

6. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถและ มีประสบการณ์การทำงานด้านเทคโนโลยีการศึกษา ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ การทำงานอย่างน้อย 10 ปี หรือระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 5 ปี หรือระดับการศึกษาปริญญาเอก มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 2 ปี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิดิทัศน์
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีความคิดเห็น
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแนวชีวิต
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์

1.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

นักวิชาการได้ให้ความหมายคำว่า “ประชาสัมพันธ์” ไว้มากมายแตกต่างกัน โดยความหมายของคำที่แปลมาจากภาษาอังกฤษคำว่า “Public Relations” โดยแปลคำว่า “Public” เป็นภาษาไทยว่า “ประชา” หมายถึง หมู่มคน และแปลคำว่า “Relations” เป็นภาษาไทยว่า “สัมพันธ์” หมายความว่า การผูกพัน ดังนั้น คำว่า การประชาสัมพันธ์ ถ้าแปลตามตัวอักษรก็จะให้ความหมายว่า “การเกี่ยวข้องผูกพันกับหมู่มคน” (วิรัช ลภีรัตนกุล. 2544: 4) และเมื่อศึกษารายละเอียดของความหมายการประชาสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง การประชาสัมพันธ์ ยังหมายถึงการดำเนินงานอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีการกระทำอย่างต่อเนื่องกันไป เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสาธารณชนกับหน่วยงานขององค์กร ด้วยวิธีที่ประชาชนยอมรับและมีการติดต่อไปมาทั้งสองฝ่าย การประชาสัมพันธ์จะเป็น

การกระทำ คำพูดหรือสถานการณ์ใดๆที่มีอิทธิพลในการชักจูงให้ประชาชนเห็นด้วยช่วยเหลือสนับสนุนยิ่งไปกว่านั้น การประชาสัมพันธ์ยังเป็นการสำรวจประชาชาติว่าประชาชนมีทัศนคติต่อสถาบันองค์กรการอย่างไร ถ้าเห็นด้วยก็ทำให้ดียิ่งๆขึ้น แต่ถ้าไม่เห็นด้วยก็ต้องแก้ไขปรับปรุงต่อไป (นงลักษณ์ สุทธิวิวัฒน์. 2545: 18) การประชาสัมพันธ์เชิงธุรกิจ ยังมีความหมายรวมถึงการหวังผลให้ได้รับความนิยมและความร่วมมือสนับสนุนจากกลุ่มประชาชนตามเป้าหมายขององค์กรธุรกิจได้กำหนดไว้อีกด้วย (รัตนาวดี ศิริทองถาวร. 2546: 35)

ดังนั้นจึงสรุปความหมายของการประชาสัมพันธ์ได้ว่า เป็นการดำเนินงานอย่างมีระบบระเบียบของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน มีการปฏิสัมพันธ์ต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ความรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มประชาชน การประชาสัมพันธ์เป็นการสื่อสารแบบสองทิศทาง (Two-way Communication) ที่ประชาชนสามารถ

ร่วมแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานได้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา เมื่อประชาชนเกิดการยอมรับ หน่วยงานจะได้รับการร่วมมือจากกลุ่มประชาชนตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

1.2 วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์อยู่บนพื้นฐานความต้องการของนักประชาสัมพันธ์ต่อการเผยแพร่ ให้ข้อมูล เปลี่ยนทัศนคติของกลุ่มคนให้เป็นไปในแนวทางที่องค์กรกำหนด โดยมีหน้าที่และจุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ดังนี้ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 21-22)

1. การให้ข้อมูลข่าวสารของPRจะเป็นการเพิ่มคุณค่า (Added Value) ให้กับผลิตภัณฑ์ จึงต้องเสนอในรูปของข่าว บทความ การให้สัมภาษณ์ การจัดนิทรรศการ การสัมมนา การทำเป็นสารคดี(Documentary) เผยแพร่ให้คนทราบ การทำเทปคาสเซ็ทให้คนฟัง การทำเป็นรายละเอียดของบริษัท (Company Profile) ในรูปของแผ่นพับ สิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของบริษัท

2. การสร้างภาพลักษณ์(Image Building) เป็นการสร้างความรักความชื่นชมในตัวสินค้าและบริษัท รวมถึงความเข้าใจที่ดีต่อกัน เมื่อประชาสัมพันธ์ไปแล้วทำให้เกิดความเข้าใจ (Understanding) เพราะมีความเชื่ออย่างหนึ่งว่า เมื่อใดที่ชอบแล้ว จะพร้อมให้การสนับสนุน

3. การให้ความรู้ (Education) ในปัจจุบันมีสินค้าและบริการใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งคนยังไม่มีความรู้ จึงต้องให้การศึกษาหรือให้ความรู้กับผู้บริโภค ถ้าผู้บริโภคไม่เกิดการเรียนรู้ก็จะไม่ยอมรับสินค้านั้น เจ้าของผลิตภัณฑ์จึงต้องให้ความรู้กับผู้บริโภคให้เกิดการเรียนรู้

4. การสร้างความน่าเชื่อถือ (Credibility Building) บางครั้งการโฆษณาอย่างเดียวไม่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้ เพราะโฆษณาอาจมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในสายตาผู้บริโภค สิ่งที่น่าอัศจรรย์มากที่สุดก็คือการประชาสัมพันธ์สามารถทำให้คนรักสินค้าได้มากจนเกิดความต้องการในสินค้า พอใจในสินค้าและทำให้คนซื้อสินค้าได้ แต่โฆษณาไม่สามารถทำให้คนรักบริษัทโฆษณาได้ ดังนั้นหลายครั้งที่คนเราอาศัยการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในสินค้าได้ดีกว่าการโฆษณา

1.3 การดำเนินการประชาสัมพันธ์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการประชาสัมพันธ์ มีรายละเอียดเกี่ยวกับหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ กระบวนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ แผนผังกระบวนการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ 10 ประการ มีสาระสำคัญดังนี้ (นงลักษณ์ สุทธิวิวัฒน์. 2545: 51)

1. ต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์ เพื่อมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นหลักต้องเข้าใจ รู้จักจิตใจคนกลุ่มต่างๆบุคคลิก และอุปนิสัยใจคอของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถโน้มน้าวและดึงให้เข้าสู่จุดหมายร่วมกันได้

2. ต้องรู้นโยบายหรือรู้จักองค์การที่ตนเป็นเจ้าของหน้าที่ประชาสัมพันธ์อย่างซาบซึ้งแท้จริง รู้เทคนิคการใช้เครื่องมือสื่อสัมพันธ์ต่างๆ เช่น วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เอกสาร หนังสือพิมพ์ ปาฐกถา ฯลฯ

3. ยึดหลักความจริงและความสุจริตใจเป็นหลัก

4. ต้องปฏิบัติงานติดต่อกันโดยสม่ำเสมอ

5. ต้องเปิดเผยความรู้ ความจริง อย่างตรงไปตรงมา

6. บุคลากรที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนอุปกรณ์การประชาสัมพันธ์ต้องมี

คุณภาพสูง

7. การประชาสัมพันธ์ต้องมุ่งให้เข้าถึงผู้มีอิทธิพลในสังคมเป็นประการแรก และโดยผ่านผู้มีอิทธิพลในสังคมไปสู่ประชาชน ผู้มีอิทธิพลในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่มีความคิดความอ่านหรือการกระทำเป็นที่เชื่อถือของคนหมู่มากหรือเป็นผู้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของคนหมู่มากได้

8. การประชาสัมพันธ์กับต่างประเทศ ต้องใช้ควบคู่ไปกับการทูต เพราะการทูตอยู่ในวงการของนักการทูตหรือรัฐบาลเท่านั้น แต่การประชาสัมพันธ์ส่งผลต่อพลเมืองทุกกลุ่มของประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่จะเป็นผู้บั่นทอนมหาชนหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายของประเทศได้

กระบวนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 4 ขั้นตอน คือ (อรุณรัตน์ ชินวรรณ . 2553: 7-8; อ้างอิงจาก Scott M. Cutlip; & Allen H. Center. 1994)

1. การวิจัย-รับฟัง หรือ การศึกษาหาข้อมูล (Research-Listening/Fact-Finding) เป็นขั้นตอนแรกของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาจากการวิจัยหรือการรับฟังความคิดเห็น เป็นการตรวจสอบประสามติ ทิศนคติ ตลอดจนปฏิกิริยาของกลุ่มประชาชนที่องค์กรจะทำการประชาสัมพันธ์ด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

การวิจัยทางการประชาสัมพันธ์ เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาและข้อเท็จจริงต่างๆ ในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบของของการสำรวจประสามติ การวิจัยนี้ก็เพื่อต้องการทราบว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อองค์กร โดยจะต้องคำนึงถึงสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ทั้งในและต่างประเทศซึ่งจะมีผลกระทบต่อประสามติด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้น

2. การวางแผน-การตัดสินใจ (Planning-Decision-Making) การวางแผน การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ทั้งงานทุกฝ่ายมีความสอดคล้องต่อเนื่อง บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ ในการวางแผนนั้นจะต้องใช้ความรอบคอบในการตัดสินใจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และมีความสอดคล้องกับกับนโยบายขององค์กร

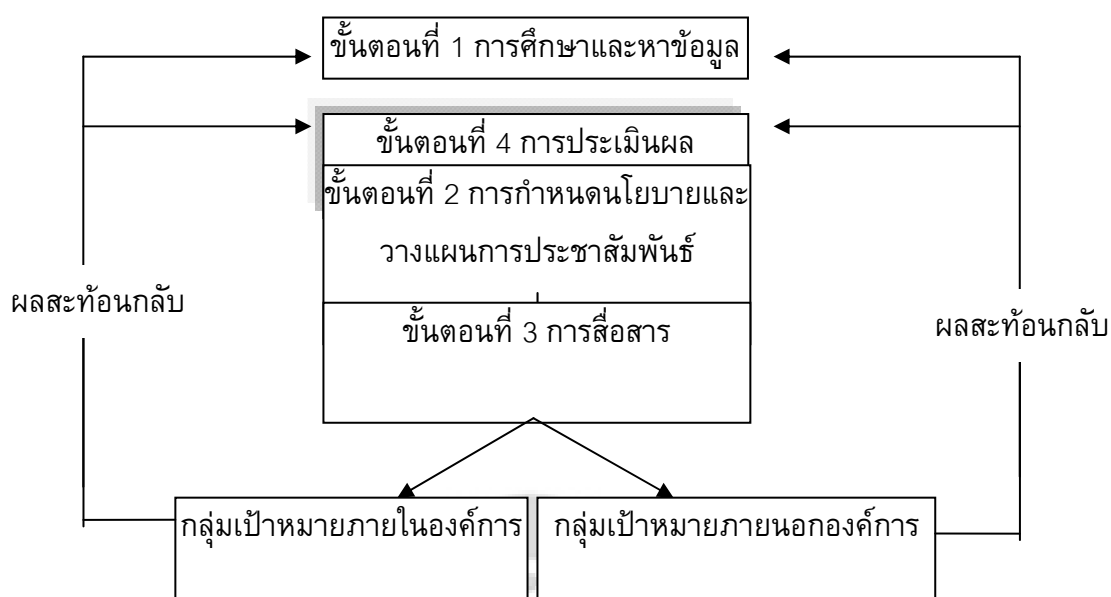
3. การติดต่อสื่อสาร-การปฏิบัติ (Communication/Action) ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์นั้น นอกจากการศึกษาหาข้อมูลและนำเอาข้อมูลที่ได้มาทำการวางแผนงานประชาสัมพันธ์

แล้ว งานขั้นต่อไปก็คือการติดต่อสื่อสารหรือการลงมือปฏิบัติการสื่อสารนั่นเอง ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับประชาชน โดยดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในการติดต่อสื่อสารนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง การใช้สื่อประชาสัมพันธ์นั้นจะอยู่ในขั้นตอนนี้ เพราะองค์การจะต้องเลือกวิธีการสื่อสารและเลือกใช้สื่อเพื่อให้เหมาะสมกับประชาชนกลุ่มเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งการติดต่อสื่อสารทางการประชาสัมพันธ์เป็นการติดต่อสื่อสารแบบสองทาง ดังนั้น องค์การเมื่อมีการสื่อสารไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมายแล้ว ในขณะเดียวกันองค์การก็ต้องรับฟังความคิดเห็น ทัศนคติ ทำทีของประชาชนที่มีต่อองค์การด้วย

4. การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลการประชาสัมพันธ์ นับเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ การประเมินผลเป็นการประเมินประสิทธิภาพของงานที่กระทำไปแล้วว่า ส่วนใดที่ต้องแก้ไขหรือปรับปรุงให้ดีขึ้น นับเป็นงานที่มีความสำคัญมาก เพื่อจะได้ทราบว่า การดำเนินงานขององค์การไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด สื่อที่องค์การใช้ประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมทั่วถึงหรือไม่

สอดคล้องกับภาพแบบจำลองกระบวนการประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นแผนผังที่แสดงถึงกระบวนการประชาสัมพันธ์ตามลำดับขั้นตอนประกอบด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2549:6)

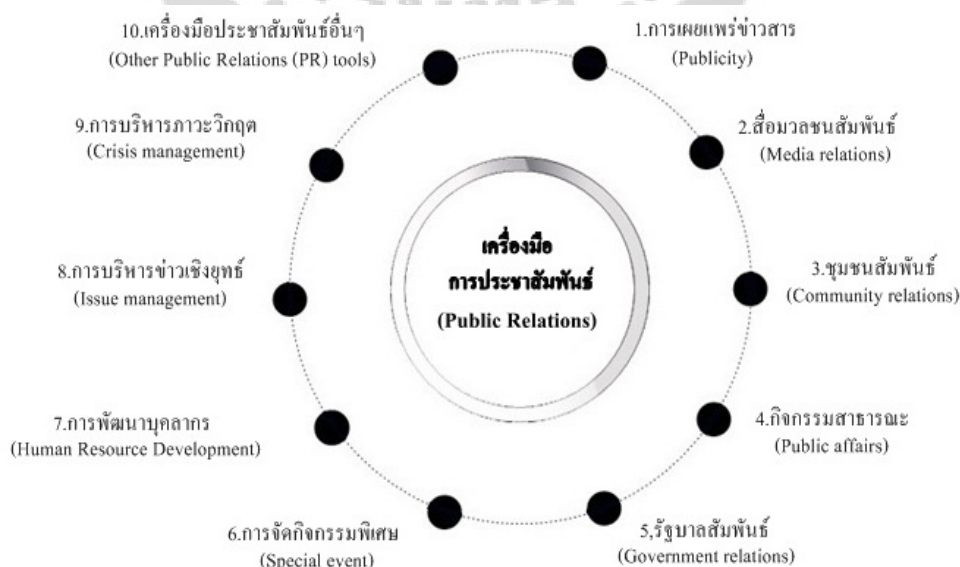
1. การศึกษาหาข้อมูล (fact-finding and research)
2. การกำหนดนโยบายและวางแผนการประชาสัมพันธ์ (policy establishment and program planning)
3. การสื่อสาร (communication)
4. การประเมินผล (evaluation)

ภาพประกอบ 1 กระบวนการประชาสัมพันธ์

1.4 เครื่องมือและสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

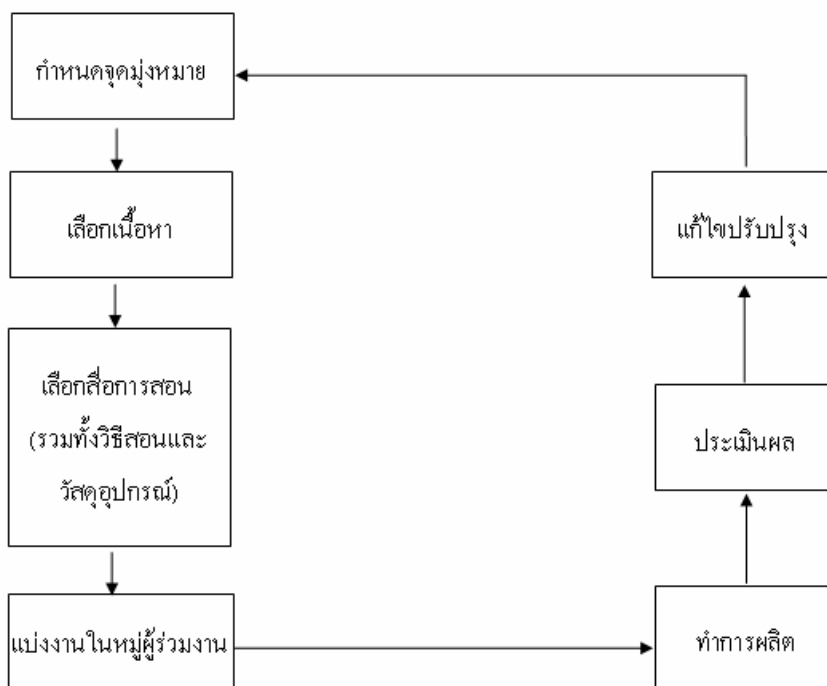
เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ สามารถชักนำให้ชุมชนเกิดความเข้าใจและมีความนิยมชมชอบต่อบุคคล หน่วยงาน หรือธุรกิจ เครื่องมือการประชาสัมพันธ์มีมากมายไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้เพราะความรู้ในด้านนี้ไม่หยุดนิ่ง ดังนั้นเครื่องมือใหม่ๆ จึงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา มีนักวิชาการได้อธิบายและสรุปเครื่องมือของการประชาสัมพันธ์ไว้หลากหลาย ซึ่งเสรี วงษ์มณฑา (2542: 167) ได้สรุปเป็นหมวดหมู่ไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ (Public Relations (PR) tools)

นอกจากนี้ วิรัช ลภีรัตนกุล (2544: 268) ได้อธิบายถึงเครื่องมือหรือสื่อที่ใช้ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ว่า มีอยู่มากมายหลายประเภท เช่น สื่อบุคคล (personal media) คำพูด (spoken words) ส่วนสื่อมวลชน (mass media) ก็คือ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีสื่ออื่นๆอีก อันได้แก่ สิ่งพิมพ์ และเอกสาร (printed media) วารสาร นิตยสาร ภาพนิ่ง फिल्मสตริป จดหมายข่าว ไปสเตอร์และป้ายประกาศ การโฆษณาสถาบัน หรือ การโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ และการจัดเหตุการณ์พิเศษต่างๆ เป็นต้น

การเลือกใช้สื่อที่มีอยู่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับการใช้งาน ควรพิจารณาว่าสื่ออะไรให้ผลดีที่สุดในแง่ของประสิทธิภาพสูงสุดแต่ราคาการผลิตต่ำ และต้องจำกัดสื่ออื่นๆว่า ประสิทธิภาพไม่ควรต่ำกว่าระดับปานกลางและค่าใช้จ่ายก็อยู่ในระดับกลางเช่นกัน (จรรยา เหนียนเฉลย. 2546: 167) การวิเคราะห์คุณลักษณะพิเศษของสื่อแต่ละชนิด ต้องคำนึงว่าไม่มีสื่อประเภทใดเลยที่ดีที่สุดในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ วารสาร บัตรคำ แผ่นที่ ลูกโลก ภาพยนตร์ फिल्मสตริป สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ ฯลฯ สื่อทุกประเภทมีคุณสมบัติเฉพาะของตน ข้อสำคัญก็คือ ผู้ใช้จะต้องพยายามค้นหาประโยชน์จากข้อดีของสื่อแต่ละชนิดนำข้อดีหลากหลายเหล่านี้มารวมกันเพื่อสร้างสื่อการสอนที่สมบูรณ์แบบ (วิภา อุดมฉันท. 2538:2-3) การผลิตสื่อตามกระบวนการสอนแนว System Approach เป็นรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ได้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 การผลิตสื่อตามกระบวนการสอนแนว System Approach

1.5 แนวคิดของการใช้สื่อและความพึงพอใจ

การพัฒนาสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ มีแนวคิดหลักของการวิเคราะห์การใช้สื่อและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อสื่อ ดังนี้ (อรุณรัตน์ ชินวรรณ. 2553:59)

1. ในการเปิดรับสารของผู้รับสารนั้น คนเรามีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่ออาชีพการงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อ เพื่อควบคุมสถานการณ์ เพื่อเตรียมสำหรับการลงมือกระทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. เมื่อมีความตั้งใจที่แน่นอนดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อมิใช่กิจกรรมที่กระทำไปตามยถากรรมหรือไร้เป้าหมาย หากแต่เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายประสงค์ที่แน่นอน

3. ในท่ามกลางสภาวะการแสวงหาข่าวสารของผู้รับสารนี้ สื่อมวลชนมิได้เป็นทางเลือกเดียวของบุคคล หากทว่าเป็นเพียงตัวเลือกตัวหนึ่งท่ามกลางตัวเลือกตัวอื่นๆ และสื่อมวลชนคงต้องพบว่า แหล่งข่าวสารอื่นๆ มีฐานะเป็นคู่แข่งไปโดยปริยาย

4. สำหรับทิศทางที่บุคคลจะเลือกแสวงหาและใช้สื่อประเภทใดนั้น จะเกิดจากความต้องการของบุคคลนั้นเป็นปฐมเหตุ จากนั้นความต้องการดังกล่าวก็จะถูกแปรมาเป็นแรงจูงใจ (Motivation) ที่จะผลักดันให้บุคคลเคลื่อนไหวเข้าหาการใช้สื่อประเภทต่างๆ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ สรุปได้ว่าการประชาสัมพันธ์เป็นการทำงานอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ในสินค้าขององค์กร เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความเข้าใจและพึงพอใจในสินค้านั้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำวิดิทัศน์มาใช้ประชาสัมพันธ์ เพราะสื่อวิดิทัศน์เหมาะกับการนำไปใช้ในองค์กร การใช้งานสะดวกและง่ายต่อการให้ข้อมูล อีกทั้งสามารถนำภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง ประกอบการบรรยาย เพื่อเพิ่มความน่าสนใจระหว่างการประชาสัมพันธ์ได้อีกด้วย วิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลการเรียนรู้แนวชีวิตแก่ผู้ปกครองที่มาทดลองเรียนได้เข้าใจ และเกิดความเชื่อถือต่อรูปแบบการเรียนรู้แนวชีวิต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจสมัครเรียนของผู้ปกครอง ดำเนินการประชาสัมพันธ์โดยยึดรูปแบบของอรุณรัตน์ ชินวรรณ เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเนื้อหาที่ใช้ประชาสัมพันธ์ รวบรวมมาได้ 5 หัวข้อ

ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการประชาสัมพันธ์โดยพัฒนาวิดิทัศน์การประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวชีวิตสำหรับผู้ปกครองขึ้น วิดิทัศน์เป็นรูปแบบที่ผู้ปกครองสามารถเข้าใจได้ง่าย เพราะมีทั้งภาพเคลื่อนไหวเสียงบรรยายและเสียงเพลงประกอบ ซึ่งผู้ปกครองสามารถรับข้อมูลได้อย่างครบถ้วน

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการประชาสัมพันธ์โดยนำวิดิทัศน์การประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองได้รับชมในห้องเรียน โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ให้ข้อมูลผ่านเครื่องฉายภาพ(Projector)

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น และนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์ประเมินผล เพื่อการพัฒนาต่อไป

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวีดิทัศน์

2.1 ความหมายของวีดิทัศน์

มีนักวิชาการและนักวิจัยให้ความหมายของวีดิทัศน์ ไว้มากมายแตกต่างกันไปดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2536: 144) อธิบายความหมายวีดิทัศน์ว่า ตามปกติเรามักจะเรียกทับศัพท์ว่า “วีดิโอเทป” หรือตามศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน เรียกว่า “วีดิทัศน์” โดยแบ่งเป็นวัสดุคือ แถบวีดิทัศน์และอุปกรณ์เครื่องเล่นวีดิทัศน์ แถบวีดิทัศน์เป็นวัสดุที่สามารถใช้บันทึกภาพและเสียงไว้ได้พร้อมกัน ในแถบเทปในรูปของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และยังสามารถลบแล้วบันทึกใหม่ได้เช่นเดียวกันกับเทปบันทึกเสียง

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2553: 349) กล่าวถึงความหมายของเทปโทรทัศน์ ว่าเทปโทรทัศน์นั้นมีชื่อเรียกกันทั่วไปว่า “วีดิโอเทป (Videotape)” ซึ่งตามพจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (Webster) อ่านว่า “วีดิโอ” ภาษาลาตินแปลว่า “ฉันเห็น (I See)” คำว่าวีดิโอเทปได้มีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 โดยใช้คำว่า “วีดิทัศน์” ซึ่งคำว่า “วีดิ” มาจากภาษาบาลีว่า “วิติ” ซึ่งแปลว่า การมองเห็น

บุญเที่ยง จุ้ยเจริญ (2534: 179) ให้ความหมายวีดิทัศน์ไว้ว่า กระบวนการบันทึกหรือเก็บสัญญาณภาพและเสียงไว้ในสื่อกลางที่เป็นวัสดุทางแม่เหล็กไฟฟ้า และรวมไปถึงการถ่ายทอดสัญญาณและเสียงโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ไปสู่ผู้รับด้วย

เนตร หงษ์ไกรเลิศ และผู้แต่งร่วม (2553: 122) กล่าวว่า เครื่องเล่น-บันทึกวีดิทัศน์ หรือที่เรียกทั่วไปว่า “เครื่องเล่น-บันทึกวีดิโอ” หรือ “เครื่องเล่น-บันทึกเทปโทรทัศน์” เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับบันทึกสัญญาณภาพ (Video Signal) และสัญญาณเสียง (Audio Signal) ไว้ในรูปของเส้นแรงแม่เหล็กและใช้ในการถ่ายทอดสัญญาณที่บันทึกไว้ให้เป็นภาพและเสียงเหมือนกับต้นกำเนิดเดิมทุกประการ

โดยสรุปแล้วความหมายของวีดิทัศน์ คือ สื่อประสมที่ประกอบด้วย เครื่องเล่นวีดิทัศน์และ แถบวีดิทัศน์ มีกระบวนการบันทึกภาพและเสียงไว้ด้วยกัน ในรูปแบบของวัสดุแม่เหล็กไฟฟ้า และถ่ายทอดไปยังผู้รับผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

2.2 วัตถุประสงค์ของการนำวีดิทัศน์ไปใช้

วีดิทัศน์ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อวงการศึกษารูปแบบ ที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้สอนว่าต้องการนำไปใช้เพื่อการใด ซึ่งสามารถแบ่งได้ในขอบเขตกว้างๆ ดังนี้คือ(เนตร หงษ์ไกรเลิศ และผู้แต่งร่วม.2553: 128)

1. ใช้เพื่อเสนอเนื้อหาที่เป็นความรู้ วีดิทัศน์ส่วนใหญ่เป็นการให้ความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านความจำเพื่อการนำไปใช้ เพื่อการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น รายการประเภทสารคดี รายการกึ่งสารคดี เป็นต้น

2. ใช้เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจประเด็นที่น่าสนใจ ในส่วนที่ต้องการให้ผู้ชมยอมรับ หรือต้องการโน้มน้าวให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกที่ดี ส่วนใหญ่จะเป็นรายการเพื่อการประชาสัมพันธ์

3. ใช้เพื่อเสนอปัญหา-กรณีศึกษา รายการโทรทัศน์หรือสารคดีบางเรื่อง อาจนำมาใช้เป็นกรณีศึกษาของสิ่งที่ดีหรือสิ่งที่ไม่ดี เพื่อให้เกิดประเด็นปัญหาของการอภิปราย เพื่อให้เกิดข้อสรุปในการเรียน โดยเป็นข้อสรุปหรือเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียน

4. ใช้เพื่อเป็นตัวอย่าง ในเนื้อหาบางเรื่องที่เป็นนามธรรม ที่ผู้เรียนเข้าใจยากหรือสิ่งที่ผู้เรียนยากที่จะจินตนาการ วัตถุประสงค์จะเป็นตัวอย่างที่จะทำให้เกิดรูปธรรมได้ง่ายขึ้น เช่นการแสดงบทบาทสมมติการแสดงละคร เป็นต้น

5. ใช้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน-สรุปบทเรียน ในการสอนที่ดี หากมีการจุดประกายให้กับผู้เรียนได้โดยเรื่องให้เข้าใจเหตุการณ์ก่อนเข้าเนื้อหา จะทำให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมตัว พร้อมทั้งจะเรียนในเนื้อหานั้นๆ เทปโทรทัศน์สามารถนำมาใช้เป็นส่วนที่นำเข้าสู่บทเรียนได้ โดยใช้ตอนใดตอนหนึ่งของรายการ ซึ่งไม่ควรมีความยาวเกิน 10 % ของเวลาที่หมด นอกจากนี้ในการสรุปเนื้อหาของบทเรียน วิทยากรสามารถนำตัวอย่างที่เป็นรายการที่มีประเด็นเนื้อหาใกล้เคียงกันมาเป็นตัวสรุปประเด็นของวิทยากรได้ หรือเมื่อการเรียนการสอนนั้นใกล้สิ้นสุด วัตถุประสงค์สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการสรุปประเด็นเนื้อหาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบแบบ และการวางแผนการสอนของผู้สอนแต่ละคน

6. ใช้เพื่อกิจกรรมอื่นๆ แล้วแต่การออกแบบ และการวางแผนการสอนของผู้สอนแต่ละคน เช่น เล่นเกมส์ เป็นต้น

วรวีทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 278) กล่าวถึงวัตถุประสงค์สำคัญของโทรทัศน์เพื่อการศึกษาว่า เพื่อลดข้อจำกัดในการมองเห็นด้วยตาและการฟังเสียง ในสถานที่ที่อยู่ห่างไกลกันจึงมีการออกแบบให้รายการวิทยุโทรทัศน์เป็นสื่อนำทั้งสองสิ่งถ่ายทอดให้กับมนุษย์โดยอาศัย แสงสว่าง ขนาด รูปทรง วัตถุ รายละเอียดของภาพ และระดับเสียงที่ต่างกัน เช่นเสียงสูง เสียงต่ำ ดัง เบา และทำการถ่ายทอดสัญญาณโดยอาศัยระบบ กระบวนการ เทคนิคที่ใช้ผู้ชำนาญการเป็นจำนวนมาก จึงจะได้คุณภาพของภาพและเสียงเหมือนกับต้นฉบับ

2.3 ข้อดีของการใช้วีดิทัศน์

วีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีผู้ให้การยอมรับกันทั่วไป จึงมีผู้อธิบายข้อดีของการใช้วีดิทัศน์ไว้ดังนี้

กิตานันท์ มลิทอง (2536: 144) กล่าวถึงข้อดีของการใช้วีดิทัศน์ในการเรียนการสอนว่า สามารถเลือกคุณภาพตามที่ต้องการได้โดยการบังคับแถบเทปให้เลื่อนเดินหน้า ถอยหลัง ดูภาพซ้ำ หรือหยุดดูเฉพาะภาพ (Still frame) ก็ได้ แต่ภาพที่หยุดดูจะไม่คมชัดเท่าที่ควร และในเครื่องเล่นวีดิทัศน์บางชนิดยังสามารถ zoom หรือดึงภาพให้ขยายเพื่อดูได้ใหญ่ชัดจนยิ่งขึ้นได้ การบันทึกวีดิทัศน์เพื่อใช้เป็นบทเรียนนั้นสามารถทำได้ในห้องสตูดิโอ (Studio) หรือภายในห้องปฏิบัติการ ซึ่งเราสามารถตัดต่อส่วนที่ไม่ต้องการหรือเพิ่มเติมส่วนใหม่ลงไปได้

เนตร หงษ์ไกรเลิศ และผู้แต่งร่วม (2553: 129) ได้อธิบายข้อดีของการนำเสนอโดยใช้วีดิทัศน์สรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อที่ใช้ได้ง่าย เพราะปัจจุบันเครื่องเล่นเทปโทรทัศน์แทบจะเป็นสิ่งที่มีอยู่ประจำทุกบ้าน เพียงแต่นำเทปโทรทัศน์ใส่เข้าเครื่อง กดปุ่มเล่น หรือเดินหน้า- ถอยหลังได้ตามใจชอบ
 2. สามารถดูหรือศึกษาได้ด้วยตนเอง สถานที่ใดก็ได้
 3. เป็นสื่อที่ประหยัดที่สุดประเภทหนึ่ง
 4. สามารถใช้ได้กับกลุ่มผู้เรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยไม่จำกัดจำนวนผู้เรียน
 5. เป็นสื่อที่มีการเคลื่อนไหว มีการใช้ประสาทสัมผัส ถึง 2 แห่งคือ โสตประสาทและจักษุประสาท ทำให้เกิดการรับรู้ได้ดี ทั้งยังได้ภาพเหมือนจริง ผนวกกับการใช้กราฟิก หรือการ์ตูน มาประกอบการอธิบาย ที่เป็นนามธรรมได้อีกด้วย
 6. การออกแบบการสอนที่มีการปฏิสัมพันธ์ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ จะทำให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีวาขึ้น
 7. สามารถควบคุมเวลา เนื้อหา ในการนำเสนอได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของการออกแบบการสอนและการวางแผน ทั้งในด้านเวลาและเนื้อหาของผู้สอนหรือวิทยากร
- วิภา อุตมฉันทน์ (2538: 4-5) ได้กล่าวถึงลักษณะพิเศษของสื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์ว่า
1. โทรทัศน์และวีดิทัศน์เป็นสื่อใกล้ตัวและมีอิทธิพลกว้างไกล ทั้งยังเป็นสื่อที่ให้ทั้งภาพและเสียงด้วย
 2. การนำเสนอด้วยสื่อดิจิทัลรูปแบบเก่า เช่น หุ่นจำลอง กราฟ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ วิทยุ ล้วนสามารถนำเสนอได้ด้วยโทรทัศน์และวีดิทัศน์
 3. โทรทัศน์และวีดิทัศน์เปิดใช้งาน ไม่ต้องปิดห้องมืด เพียงการปรับปุ่มสองหรือสามปุ่ม ก็สามารถเริ่มต้นการรับชม
 4. โทรทัศน์และวีดิทัศน์กระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกใกล้ชิดเสมือนหนึ่งเป็นส่วนตัว

2.4 รูปแบบรายการวีดิทัศน์

รูปแบบการนำเสนอโดยใช้วีดิทัศน์ไม่มีรูปแบบตายตัว หรือเฉพาะเจาะจง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทักษะและวัตถุประสงค์ของผู้สอน รูปแบบ การนำเสนอโดยทั่วไป มักจะเป็นการวางแผนของผู้สอนว่าจะมีรูปแบบการนำเสนอแบบใด ซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบของวิธีการนำเสนอแบบกว้างๆ ได้ 2 วิธีคือ (เนตร หงษ์ไกรเลิศ; และคณะ. 2553: 129)

1. ฉายเนื้อหาให้จบ แล้วจึงให้มีการอภิปรายซักถาม วิธีนี้ เหมาะสำหรับเรื่องที่น่าสนใจมีเนื้อหาไม่ยาวมาก ประมาณ 8-10 นาที เพราะในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ชมทุกคนยังสามารถคิดทบทวนย้อนหลังได้

2. การหยุดเทปโทรทัศน์เป็นระยะ เมื่อมีคำถามหรือประเด็นปัญหา วิธีนี้เหมาะกับรายการที่มีเนื้อหาสาระมาก เพราะการนำเสนอเนื้อหาที่ยาวเกินกว่า 20 นาที โอกาสที่จะจดจำประเด็นคำถามที่สงสัยนั้นค่อนข้างยาก และจะไม่เกิดความต่อเนื่อง

กิดานันท์ มลิทอง (2536: 143) ได้แบ่งรูปแบบรายการโทรทัศน์เป็น 3 ประเภทคือ

1. รายการโทรทัศน์เพื่อการค้า (Commercial Television: CTV) เป็นรายการเพื่อความบันเทิงและธุรกิจโฆษณา

2. รายการโทรทัศน์การศึกษา (Education Television: ETV) เป็นรายการเพื่อความรู้ทั่วไปในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ทางวิชาการ ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา สิ่งแวดล้อม ฯลฯ โดยไม่จำกัดความรู้ของผู้ชมหรือเจาะจงเฉพาะบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เป็นการให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไป

3. รายการโทรทัศน์เพื่อการสอน (Instructional Television: ITV) เป็นรายการที่จัดขึ้นตามหลักสูตรทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน เพื่อเสนอบทเรียนแก่ผู้เรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ ผู้เรียนอาจจะเรียนอยู่ในสถานศึกษาหรือเรียนอยู่ที่บ้านก็ได้ ในรูปแบบของการศึกษาทางไกล โทรทัศน์เพื่อการสอนนี้รวมการแพร่ภาพและเสียงทั้งในระบบวงจรเปิดและระบบวงจรปิด เช่น การเรียนในห้องเรียนโดยใช้รายการการศึกษาและการสอนที่บ้านที่กไว้ในวีดิทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนชมแล้วบรรลุถึงจุดมุ่งหมายในการเรียน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2528: 9-10) ได้จำแนกรูปแบบรายการโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. รูปแบบรายการพูดหรือบรรยายเดี่ยว
2. รูปแบบรายการสนทนา
3. รูปแบบรายการอภิปราย
4. รูปแบบรายการสัมภาษณ์
5. รูปแบบรายการเกมหรือการตอบปัญหา
6. รูปแบบรายการสารคดี
7. รูปแบบรายการละคร
8. รูปแบบรายการสารละคร
9. รูปแบบรายการสาธิตทดลอง
10. รูปแบบรายการเพลงและดนตรี
11. รูปแบบรายการนิตยสาร
12. รูปแบบรายการถ่ายทอดสด
13. รูปแบบรายการข่าว
14. รูปแบบรายการสถานการณ์จำลอง
15. รูปแบบรายการสอนแบบจุลภาค
16. รูปแบบรายการสอนโดยตรง

17. รูปแบบรายการบทความ
18. รูปแบบรายการโด้วาทิ

2.5 การผลิตรายการวิดีโอทัศน์

ในทุกุขั้นตอนการผลิต มีปัจจัย มีองค์ประกอบ มีรายละเอียดต่างๆ ทั้งเรื่องคน วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ การจัดการ รวมทั้งเวลา เข้ามาเกี่ยวข้อง การเตรียมความพร้อมที่ดีจะทำให้ งานสำเร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด ดังนั้นการผลิตรายการโทรทัศน์จึงควรมี ขั้นตอน 3P ดังนี้ (สมเจตน์ เมฆพายุพ. 2547: 2-9)

P1	Pre-production	ขั้นตอนของการเตรียมงาน ก่อนที่จะผลิตรายการ
P2	Production	ขั้นตอนของการผลิตรายการ
P3	Post-production	ขั้นตอนสุดท้าย เป็นการตัดต่อก่อนที่จะนำไปเผยแพร่

1. การเตรียมงาน (Pre-production)

ขั้นตอนนี้คือจุดเริ่มต้นของการทำงาน หากมีการวางแผนเตรียมงานไว้ดี มี รายละเอียดขั้นตอนวิธีการทำงานที่ชัดเจน แม้จะต้องใช้งบประมาณ ใช้นเวลามากกว่าขั้นตอนอื่นๆ ก็คุ้มค่า เพราะจะทำให้การทำงานในขั้นตอนอื่นๆ สะดวก รวดเร็ว ลดปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี รายละเอียดสำคัญมีดังนี้

1.1 การวางแผน (Planning)

การกำหนดทิศทางขั้นตอนในการทำงานว่า จะทำอะไร จะทำอย่างไร จะได้อะไร เป็นการตั้งคำถาม และหาคำตอบ หาข้อสรุปให้ใกล้เคียงกับคำถามได้มากที่สุด โดยมีหัวข้อไว้ตั้งคำถามหลักๆ 7 หัวข้อ ดังนี้

1.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ ทำไมจึงต้องทำ (Why) เพื่อระบุสิ่งที่ต้องการอย่างชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีขอบเขตในการดำเนินงาน

1.1.2 กำหนดเป้าหมาย จะทำอะไร (What) กำหนดเพื่อเป็นการคาดหวังผลสำเร็จไว้ล่วงหน้า ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

1.1.3 จัดลำดับขั้นตอนการทำงาน จะทำเมื่อไร (When) กำหนดระยะเวลาการทำงานแต่ละขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยระบุวัน เดือน ปี ของขั้นตอน

1.1.4 กำหนดวิธีการทำงาน จะทำอย่างไร (How) ระบุรายละเอียดในแต่ละกิจกรรมว่าจะต้องทำอย่างไร เขียนไว้ให้ละเอียดเพื่อสะดวกต่อการนำไปปฏิบัติจริง

1.1.5 กำหนดสถานที่ ที่ไหน (Where) จะผลิตรายการหรือถ่ายทำในสถานที่หรือนอกสถานที่ที่ไหนบ้างระยะทางใกล้หรือไกลตัดต่อที่ไหน เสร็จแล้วจะนำไปเผยแพร่ที่ไหน

1.1.6 กำหนดผู้รับผิดชอบแต่ละขั้นตอน ใคร (Who) มอบหมายในแต่ละกิจกรรม ระบุหน้าที่ ขอบเขตในการทำงานให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงคุณภาพของงานและความรู้ความสามารถของคน

1.1.7 กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่าย เท่าไร (How much?) คิดให้ละเอียดแม้ในส่วนปลีกย่อยอื่นๆ ที่คาดไม่ถึง

วิภา อุตมจันทร์ (2538: 10) อธิบายขั้นตอนการวางแผนไว้แตกต่างกันดังนี้ หลักการพื้นฐานของการวางแผนเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการผลิตอยู่ที่ตัวผู้ผลิต ซึ่งจะต้องตอบคำถาม 4 ข้อ คือ

WHY – WHO – WHAT - HOW

หรือเรียกย่อๆ ว่า 3W 1H

1. WHY วัตถุประสงค์อะไร
 - เพื่อสอน (รายการเพื่อการศึกษา)
 - เพื่อแจ้งข่าวสาร (รายการข่าว)
 - เพื่อบันทึกเหตุการณ์ (รายการสารคดี)
 - เพื่อให้ความเพลิดเพลิน (รายการบันเทิง)
2. WHO เพื่อใคร
 - เด็ก นักเรียน
 - ครูอาจารย์ ปัญญาชน
 - ผู้ใหญ่
 - ผู้ชมโดยทั่วไป
3. WHAT ผลิตเรื่องอะไร
 - จะสอนเรื่องอะไร
 - จะแจ้งข่าวอะไร
 - จะบันทึกเหตุการณ์อะไร
 - จะให้ความบันเทิงอะไร
4. HOW ใช้รูปแบบอย่างไรในการนำเสนอ
 - รูปแบบการอ่านรายงาน
 - รูปแบบการสนทนา

- รูปแบบสารคดี
- รูปแบบละคร

2. การจัดทำเนื้อหา (Content)

เมื่อตั้งคำถามและหาคำตอบได้แล้ว ก่อนที่จะผลิตรายการ จำเป็นที่จะต้องมีการหาเนื้อหาสำหรับใช้เขียนบทที่มีความถูกต้อง ชัดเจน และมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม มีสาระที่ให้ข้อคิดที่ดี มีประโยชน์ต่อผู้ชม โดยมีที่มาของแหล่งข้อมูลด้วยวิธีต่างๆ

2.1 รวบรวม ค้นคว้าหาข้อมูลจาก เอกสาร บุคคลที่เกี่ยวข้อง สถานที่ที่เกี่ยวข้อง โดยออกไปสำรวจยังแหล่งพื้นที่จริง

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ค้นคว้ารวบรวมมา สรุปจัดทำเป็นร่างเนื้อหา

2.3 จัดทำเนื้อหา เรียบเรียงให้ถูกต้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทโทรทัศน์

3. การเขียนบท (Scripting) บทเป็นเสมือนแผนที่เดินทางหรือแบบแปลนการก่อสร้าง หากมีรายละเอียดชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจ ก็จะทำให้การถ่ายทำสะดวกและรวดเร็วขึ้น มีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 สร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอ (Creation) เช่น สารคดี สารคดี ละคร ข่าว ฯลฯ อาจผสมผสานให้มีความหลากหลาย (Variety) แต่อย่าให้เบี่ยงเบนประเด็นของเรื่อง

3.2 กำหนดแก่นของเรื่อง (Theme) ต้องมีเอกภาพ (Unity) สั้น อ่านแล้วเข้าใจง่าย

3.3 กำหนดเค้าโครงเรื่อง (Plot/Treatment) โดยกำหนดสัดส่วน เช่น มีบทนำ (Instruction) ประมาณ 10% มีเนื้อหา (Content) ประมาณ 80% มีบทสรุป (Summary) ประมาณ 10% และในตอนจบ จะต้องมียุทธศาสตร์ของเรื่อง (Climax)

3.4 เขียนบทร่าง (Outline Script) เมื่อกำหนดเค้าโครงเรื่องได้แล้ว ควรเขียนบทร่างเพื่อให้เห็นภาพกว้างๆ กำหนดฉาก บทสนทนา หรือคำบรรยาย

3.5 เขียนบทสมบูรณ์ (Full Script, Shooting Script) เมื่อแก้ไขบทร่างแล้ว จึงควรเขียนบทที่สมบูรณ์ เขียนให้ละเอียด อธิบายให้ชัดเจนทั้งขนาดภาพ มุมมอง แสง เสียง หรือจะเขียนเป็นภาพแสดงรายละเอียดของการถ่ายทำ (Storyboard) ก็ได้

3.6 ตรวจสอบแก้ไขก่อนนำไปใช้ถ่ายทำ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในคณะทำงานได้รับรู้ เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมและเข้าใจตรงกัน

4. การผลิตหรือถ่ายทำ (Production)

ขั้นตอนนี้คือนำแผนที่คิดไว้มาปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม แม้จะไม่ตรงตามแผนที่คิดไว้ทั้งหมด แต่ก็ต้องพยายามให้ได้มากที่สุด ในการถ่ายทำนั้น ควรเลือกใช้อุปกรณ์ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบของรายการดังนี้

4.1 การถ่ายทำในสถานที่ มีข้อได้เปรียบคือ สามารถควบคุมแสง เสียง และจัดตกแต่งฉากได้โดยไม่ต้องกังวลกับสภาพดินฟ้าอากาศ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1.1 จัดทำฉาก ตกแต่งฉากตามทีออกแบบไว้

4.1.2 จัดแสงให้ได้บรรยากาศตามบท

4.1.3 จัดติดตั้งไมโครโฟนตามจุดที่กำหนด

4.1.4 ชักซ้อมให้เหมือนกับการทำรายการจริง

4.1.5 ลงมือถ่ายทำตามที่ได้ชักซ้อมไว้ ต้องควบคุมคุณภาพ ระดับเสียง ความถูกต้องของเนื้อหา

4.2 การถ่ายทำนอกสถานที่ แบ่งออกเป็น 3 แบบคือ

4.2.1 แบบใช้กล้องเดี่ยวเรียกว่าชุด ENG (Electronic News Gathering) ลักษณะที่ตัวกล้องกับเครื่องบันทึกเทปประกอบติดกัน ทั้งแบบที่ถอดแยกส่วนได้ และแบบที่ประกอบเป็นชิ้นเดียวกัน จึงเหมาะสำหรับงานถ่ายทำข่าว ถ่ายทำสารคดี ที่ต้องการความคล่องตัว สะดวก รวดเร็วในการทำงานใช้ทีมงานไม่มาก เพียง 2 -3 คนก็ได้

4.2.2 แบบใช้กล้องมากกว่าหนึ่งกล้อง เรียกว่า ชุด EFP (Electronic Field Production) ใช้อุปกรณ์คล้ายกับในห้อง Studio มีกล้องตั้งแต่ 2 กล้องขึ้นไป ต่อสาย Cable จากกล้องเชื่อมต่อไปยังเครื่องผสมสัญญาณภาพ (Vision Mixer) สามารถเลือกภาพได้จากหลายกล้อง และหลายมุมมอง ถ่ายทำกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้ติดตั้งอุปกรณ์ตายตัว สามารถเคลื่อนย้ายติดตั้งได้ตามโอกาสและสภาพการใช้งาน เหมาะกับรายการสนทนา สารคดี อภิปราย ที่มี การถ่ายทำนอกสถานที่ตามเหตุการณ์จริง

4.2.3 แบบใช้รถ Mobile Unit มีอุปกรณ์ระบบต่างๆ คล้ายห้องผลิตรายการ (Studio) และชุด EFP ติดตั้งไว้บนรถ สามารถเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ต่างๆได้ การเตรียมงานและการผลิตรายการจึงมีลำดับขั้นตอนคล้ายกับการทำงานใน Studio, ENG, EFP การผลิตรายการโดยรถ Mobile จะเป็นการบันทึกเทปแล้วนำมาตัดต่อทำ Post-production ภายหลัง

5. การตัดต่อรายการ Post-production

การตัดต่อเป็นงานขั้นสุดท้ายที่สำคัญมาก หากตัดต่อไม่ดี รายการก็จะขาดความสมบูรณ์ ไม่น่าสนใจ ขั้นตอนนี้จึงต้องพิถีพิถันทั้งด้านเทคนิคและศิลปะ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการทำงานดังนี้

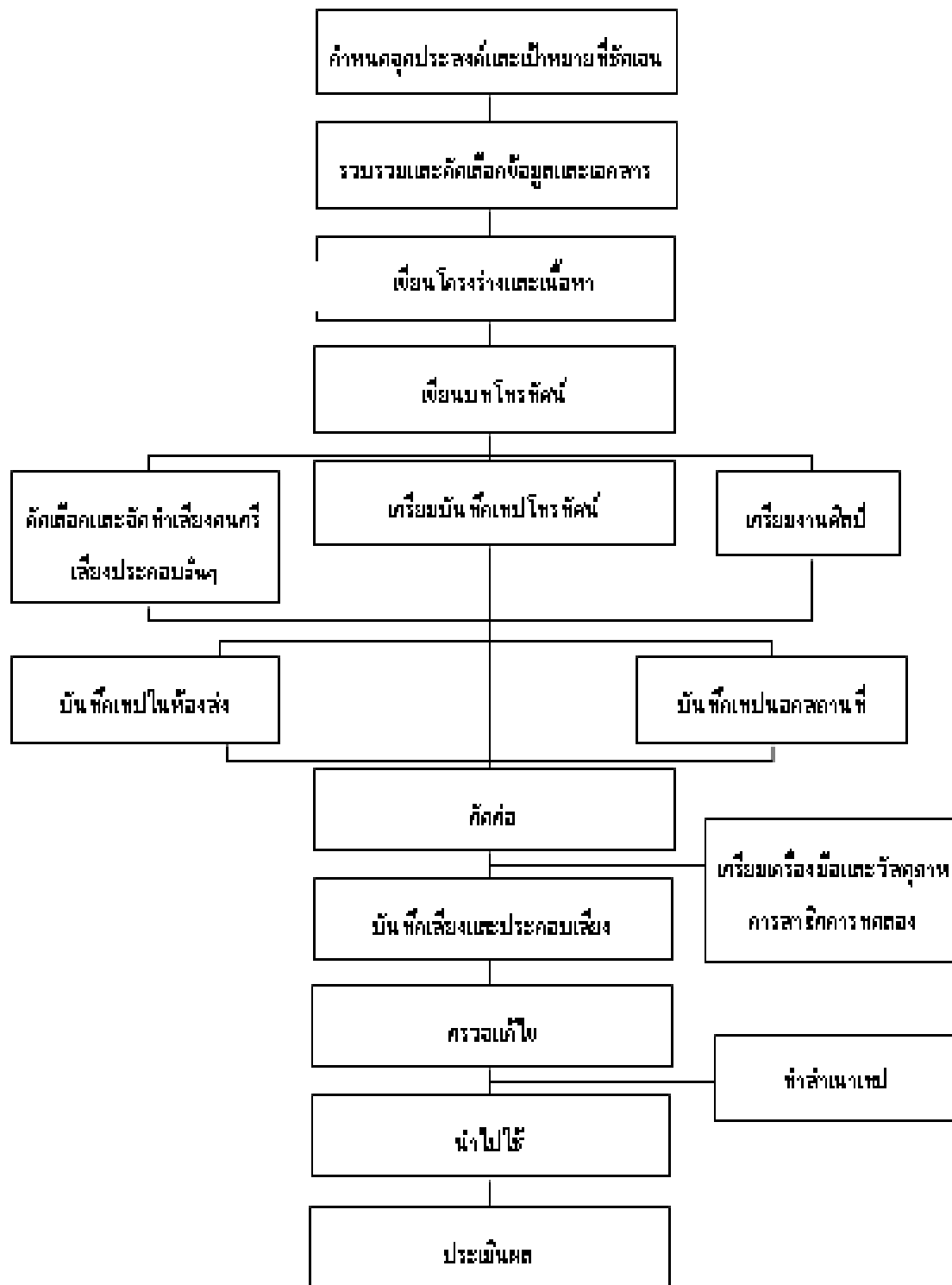
5.1 ตัดต่อแบบ Off Line เป็นการตัดต่อที่ยังไม่ต้องเน้นเทคนิคและคุณภาพ ตัดเพื่อความต่อเนื่อง ความยาวในแต่ละ Shot ให้ตรงกับเนื้อหาตามบทเท่านั้น

5.2 ตัดต่อแบบ On Line เป็นขั้นตอนที่นำข้อมูลรายละเอียดจากวิธี Off Line เพื่อจัดทำเทคนิคพิเศษ เช่น ซ้อน ตัวอักษร พลิกเปลี่ยนภาพ Dissolve, Wipe จัดทำไตเติ้ล (Title) เครดิต (Credit) ทำรายการ เพื่อแสดงความรับผิดชอบผลงาน และเป็นประวัติไว้สืบค้นได้ บันทึกเสียงบรรยาย เสียงประกอบ เสียงดนตรี โดยเน้นคุณภาพที่สมบูรณ์และถูกต้อง

5.3 นำไปใช้งานตามวัตถุประสงค์

5.4 ประเมินผล

อำนาจ เดชชัยศรี (2544: 111) ได้กำหนดขั้นตอนในการผลิตรายการโทรทัศน์เป็นรูปแบบแผนผัง ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนในการผลิตรายการโทรทัศน์

2.6 การเขียนบทวิดีโอทัศน์

บทเปรียบเหมือนแผนที่เดินทางก่อนเขียนบทจึงควรศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลรายละเอียด เพื่อจัดทำเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย สร้างสรรค์รูปแบบรายการและวิธีการนำเสนอ ให้น่าสนใจ บทโทรทัศน์หรือวิดีโอทัศน์ที่สมบูรณ์จะต้องมีโครงเรื่องที่กระชับ สามารถถ่ายทอด ความรู้สึกออกมาเป็นภาพและเสียงที่ตรึงใจผู้ชมรายการเป็นเวลายาวนาน บทโทรทัศน์หรือวิดีโอทัศน์ ที่นิยมและมีลักษณะที่เข้าใจง่าย มี 3 ลักษณะดังนี้ (อำนาจ เดชชัยศรี. 2544: 110; สมเจตต์ เมฆพ่ายพ์. 2547: 29)

1. บทโทรทัศน์แบบไม่สมบูรณ์ (Outline Script) จะระบุไว้เพียงโครงร่างคร่าวๆ ไม่ กำหนดรายละเอียด กล่าวถึงชื่อรายการโทรทัศน์ ลักษณะของรายการ พิธีกร ผู้ร่วมรายการ และ ส่วนรายละเอียดอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของรายการโดยตรง

2. บทโทรทัศน์แบบกึ่งสมบูรณ์ (Partially Script หรือ Semi Script) จะมีรายละเอียด มากกว่าแบบ Outline แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่สมบูรณ์ เน้นถึงแนวทางของรายการกว้างๆ เปิดโอกาสให้ ผู้กำกับรายการและผู้ร่วมรายการได้ใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการแสดงออกตามแนวทางที่วาง ไว้ โดยมากมักจะเป็นรายการอภิปราย สารคดี สัมภาษณ์ เกมโชว์ เป็นต้น

3. บทโทรทัศน์แบบสมบูรณ์ (Detailed Script หรือ Fully Script) เป็นบทที่เขียนทุกคำพูด เพื่อที่กำหนดให้ตัวละครแสดงตามบท เช่น บทบรรยาย บทสนทนา ด้านภาพก็จะระบุความละเอียด ถึงขั้นบอกทิศทาง ผู้เขียนบทอาจเขียนในลักษณะการบรรยายรายละเอียดที่อ่านแล้วเข้าใจ มองเห็น ภาพ หรือเขียนเป็นภาพที่เรียกว่า Storyboard ก็ได้ ลักษณะของภาพที่ได้จากการถ่ายแต่ละฉาก โดยมากมักจะเป็นรายการประเภทข่าว ละคร สารคดีต่างๆ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิดีโอทัศน์ข้างต้น สรุปได้ว่า วิดีทัศน์เป็นสื่อผสมที่มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพ โดยมีรูปแบบทั้งภาพและเสียงเพื่อดึงดูดผู้ชม และไม่มีข้อจำกัด ของจำนวนผู้รับชม สามารถกำหนดระยะเวลาในการนำเสนอได้ สื่อวิดีโอทัศน์ทำให้ผู้รับชมรู้สึกเสมือน ได้รับข้อมูลโดยตรงจากผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยจึงนำแนวทางการผลิตวิดีโอทัศน์รวมถึงข้อดีของวิดีโอทัศน์มา ใช้ในการพัฒนาสื่อวิดีโอทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง โดยเลือกรูปแบบ การผลิตวิดีโอทัศน์แบบ 3P ของสมเจตต์ เมฆพ่ายพ์ เป็นรูปแบบรายการพูด มีเนื้อหาประมาณ 13 นาทีประกอบด้วยภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว กราฟิก การบรรยายและดนตรีประกอบ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีความคิดเห็น

3.1 ความหมายของความคิดเห็น

จากการศึกษาค้นคว้ามักนิวิชาการ นักจิตวิทยา นักวิจัยได้ศึกษาทำความเข้าใจและได้ให้ ความหมายของความคิดเห็นไว้แตกต่างกันออกไปดังนี้

เว็บสเตอร์ (Webster. 1968: 1254) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นคือ ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริง แต่จะตั้งอยู่ในจิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

กู๊ด (Good. 1973: 339) ให้คำจำกัดความว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือซึ่งนำหน้าความถูกต้องหรือไม่

เบสท์ (Best. 1977: 169) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกในด้านความเชื่อและความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

ปทานุกรมสังคมิวิทยา (ราชบัณฑิตยสถาน. 2532: 246) ได้บัญญัติคำว่าความคิดเห็นซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง

1. ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

2. ทศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

3. คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา คำว่าความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุน หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

จาตุรนต์ ภัคดีวานิช (2550: 12) อธิบายความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่างๆของบุคคลนั้นๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

ธิดารัตน์ ปลื้มจิตต์ (2551: 7) สรุปความหมายความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติ ความเชื่อ การตัดสินใจ ความนึกคิด ความรู้สึก และวิจารณ์ญาณ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียนและอีกมากมาย โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา

สมศักดิ์ คำศรี (2524: 173) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกทางเจตคติ สิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคล เป็นการกระทำที่สังเกตเห็นได้ ต่อการตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากประสบการณ์ต่างๆ

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง สิ่งที่เกิดจากความรู้สึกภายในจิตใจ ด้านเจตคติ ทศนคติ และแสดงออกมาผ่านการกระทำให้ผู้อื่นได้รับรู้ ถึงความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยมีผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ สังคม วัฒนธรรม ของแต่ละบุคคล

3.2 องค์ประกอบของทัศนคติที่ส่งผลต่อความคิดเห็น

ไวรัช เจียมบรรจง (2522: 91) อธิบายองค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นเรื่องของการรับรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับ วัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่ารู้สึกต่างๆ ดังกล่าวนั้นอย่างไร รู้ในทางดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะก่อให้เกิดทัศนคติขึ้น ถ้าเรารู้สึกสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี และเรารู้สึกสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ไม่ดี เราก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยทัศนคติก็จะไม่เกิดขึ้น หรือไม่มีสิ่งใดในโลก เราก็จะไม่เกิดทัศนคติต่อสิ่งใดๆ เลย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าขึ้นจากการรู้นั้น เมื่อเราเกิดการรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็จะชอบหรือพอใจในสิ่งนั้นในทำนองเดียวกัน ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งใดในทางที่ไม่ดีเราก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Action Tendency Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือ พร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลายล้าง ขัดขืน ต่อสู้ เป็นต้น

3.3 ประเภทของความคิดเห็น

วิรัช เจียมบรรจง (2532: 3) จำแนกประเภทความคิดเห็นได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-ลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกได้แก่ ความรักจนหลงบูชา และทิศทางลบได้แก่ ความรังเกียจมาก ความคิดเห็นประเภทนี้จะรุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความเข้าใจ การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้น เช่นความรู้สึกในทางที่ดี ได้แก่ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในลักษณะเป็นกลาง ได้แก่ เฉยๆ ไม่มีความคิดเห็น และความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบรังเกียจ ไม่เห็นด้วย

3.4 เครื่องมือวัดความคิดเห็น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 253-258) จากการศึกษากระบวนการสร้างแบบวัดความคิดเห็น มีหลายดังนี้

1. การสร้างแบบวัดความคิดเห็นตามวิธีของ เฮอร์สโตน ให้หลักการว่า ข้อความที่ใช้เป็นเครื่องวัดแต่ละข้อความจะแทนความมากน้อยของความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ และช่วงระหว่างข้อความมีระยะห่างๆกัน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 การรวบรวมข้อความขั้นต้น ข้อความนี้จะครอบคลุมแบบวัดที่ต้องการจะวัด จากทางด้านที่ยอมรับมากที่สุด เมื่อได้ข้อความมากพอและครอบคลุมแล้ว ทำการตรวจและพิจารณาเขียนใหม่ ให้ได้ข้อความที่รัดกุม

1.2 การกำหนดค่าของข้อความ โดยทำการประเมินค่า เพื่อกำหนดน้ำหนักของข้อความว่า ควรอยู่ในตำแหน่งใดในแบบวัด โดยให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการวัด เป็นผู้กำหนด แล้วจัดดำเนินการพิมพ์ข้อความที่ต้องการ ลงบัตรข้อความละ 1 บัตร เลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ตัดสิน ให้ผู้ตัดสินแต่ละคน เลือกจัดข้อความในบัตร แยกเป็น 11 กลุ่ม เรียงจากกลุ่มข้อความที่ไม่ชอบเลย ไปจนถึงกลุ่มข้อความ ที่ชอบที่สุด ต่อเรื่องนั้นๆ การจัดกลุ่มข้อความเป็น 11 กลุ่มนี้ ถือว่าข้อความแต่ละกลุ่ม อยู่ในอันตรภาคที่ต่อเนื่องกัน และแต่ละอันตรภาคต่างเท่ากัน ดังนั้นจึงมีแบบวัดเป็น 11 ตำแหน่ง

1.3 กำหนดค่าของข้อความ โดยนำผลการตัดสินทั้งหมดมาแจ้งนับว่าข้อความหนึ่งๆ ถูกจัดอยู่ในกลุ่มใดกี่ครั้ง และหาค่ามาตราส่วน(Scale Value) ของข้อความแต่ละข้อความ โดยพิจารณาค่ามัธยฐานและวิธีการเลือกข้อความนั้น พิจารณาจากค่าที่ได้ ซึ่งเรียกว่าค่า Q (Q Value) ค่า Q ต่ำถือว่าข้อความดี และค่า Q สูง ถือว่าข้อความไม่ดี

2. การสร้างแบบวัดความคิดเห็นตามวิธีการของ ลิเคิร์ท มีหลักการสร้างว่า การจัดให้มีข้อความ ที่แสดงความคิดเห็น ต่อที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกตอบ 5 ช่อง ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก ลำดับขั้นตอนของการสร้างมีดังนี้

2.1 รวบรวมข้อความแต่ละข้อความต้องมีลักษณะที่คนมีความคิดเห็นต่าง ๆ กัน ตอบตรงกัน และหลีกเลี่ยงข้อความที่มี 2 ความหมาย

2.2 ตรวจสอบข้อความนั้น ว่าเหมาะสมกับการตอบเพียงใด ในลักษณะของ 5 ช่องดังกล่าว

2.3 ทดลองดูว่า มีข้อความใดไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือ เพื่อการแก้ไข

2.4 การให้น้ำหนักคะแนนของความเห็นในแต่ละระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ท ทำให้มาตราวัดของเขา ใช้ได้สะดวกมาก เพราะใช้การกำหนดค่าแบบจงใจ เพื่อให้เป็นค่าน้ำหนักประจำของแต่ละระดับความเห็น เหมือนกันทุกข้อความ

3. การสร้างแบบวัดความคิดเห็นโดยใช้ระเบียบวิธีแบบคิ้วของสตีเฟนสัน เป็นวิธีการศึกษาความคิดเห็น ทำที่ และลักษณะทางจิตวิทยาของบุคคล โดยใช้วิธีแยกบัตรเป็นกองๆ แต่ละกองจะมีคะแนนประจำ ใช้คะแนนนี้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และแปลความหมายต่อไป เป็นวิธีวัดอันดับสิ่งเร้าโดยใช้ผู้ถูกทดสอบตัดสินใจว่า เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ชอบ-ไม่ชอบ วิธีแบบคิ้วมีขั้นตอนดังนี้

3.1 เลือกคำ ข้อความ สิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา พิมพ์ลงบัตรละ 1 ข้อความ ปกติจะใช้ 60-120 บัตร

3.2 เลือกกลุ่มตัวอย่าง และให้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาบัตร โดยแยกกองตามอันดับหรือตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ชอบหรือไม่

3.3 การให้อันดับ จะเรียงต่อกันจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์ที่ให้ไว้ กองกลางๆ จะเห็นความเห็นกลางๆ แล้วให้คะแนนในบัตรแต่ละใบ แล้วจึงนำไปวิเคราะห์ต่อไป

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของความคิดเห็น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกผ่านการกระทำ จากความรู้สึกภายในจิตใจ ทางด้านเจตคติ ทศนคติ ความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ของบุคคล โดยแสดงออกผ่านการสื่อสารต่างๆ เช่น การพูด การเขียน เป็นต้น การวัดความคิดเห็นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการวัดของลิเคิร์ท แบบเลือกตอบ 5ช่อง เพราะสะดวกต่อการให้ข้อมูลและเป็นที่ยอมรับ เนื่องจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การใช้วิธีการวัดของลิเคิร์ททำให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงและมีประสิทธิภาพ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแนวซิจิตะ

4.1 ประวัติผู้ก่อตั้งการเรียนแนวซิจิตะ

ศาสตราจารย์ซิจิตะเกิดในปี ค.ศ.1929 ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียงในงานวิจัยทางสมอง ในปี ค.ศ.1951 ศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ซิจิตะ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสมองและวิธีการศึกษาปฐมวัย ที่ญี่ปุ่น และค้นพบความมหัศจรรย์ของสมองซีกขวาโดยเป็นที่รู้จักครั้งแรกในปี ค.ศ.1981 นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ โรเจอร์ สเปนอร์รี จากสถาบันเทคโนโลยีแห่งแคลิฟอร์เนีย ยังได้ศึกษาค้นคว้ากระทั่งได้รับรางวัลโนเบลในสาขาการแพทย์และสรีรวิทยา จากการค้นพบว่าสมองซีกซ้ายและซีกขวามีการทำงานที่แตกต่างกัน

ศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ซิจิตะเป็นคนแรกที่ทำให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากอัจฉริยภาพของสมองซีกขวา จากการวิจัยเป็นเวลานานกว่า 30 ปี ของท่านได้ทำให้ท่านได้รับรางวัล Distinguished Recognition Award จาก World Science Council ในปี ค.ศ. 1997 อีกทั้งเป็นหนึ่งในผู้นำการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดเกี่ยวกับเด็ก ความสามารถของสมองเด็กและศักยภาพในการเรียนรู้ ปัจจุบันมีผลงานหนังสือที่ท่านเป็นผู้เขียนแล้วมากกว่า 100 เล่ม(ตีพิมพ์ในภาษาญี่ปุ่น) ซึ่งบางเล่มยังคงติดอันดับหนังสือขายดีในประเทศญี่ปุ่น ศาสตราจารย์ ซิจิตะได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์และเป็นสมาชิกของ International Academy of Education รวมถึงเป็นที่ปรึกษาของ Japan Mathematical Certification Association และ Japan Aviation School ท่านได้รับเกียรติสูงสุดจาก World Science Council ในการรับมอบ Highest Honourable Merit Prize ในปี ค.ศ.1997 และได้รับรางวัล World Peace Prize ในปี ค.ศ.1998 นอกจากนี้ท่านยังได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นท่านเซอร์ (Grand Knight Title) อีกด้วย ต่อมาในปี ค.ศ.2003 ท่านได้รับ Grand Prize จาก Swedish Academy for Health and Medical Sciences และรางวัล Higashi Kuninomiya Invention Award ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับความทุ่มเทของท่านในการคิดค้น

ต่าง ๆ นอกจากนี้ท่านยังได้รับมอบปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขาจิตวิทยาในปี ค.ศ.2004 อีกด้วย

4.2 แนวคิดการเรียนรู้แนวซิจิตะ

ปัจจุบันมีนักวิชาการมากมายที่กำลังมองหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของสมองให้สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งแนวทางการศึกษาในยุคที่ผ่านมามีแนวโน้มไม่ตอบโจทย์ความต้องการดังกล่าวได้มากเพียงพอ โดยเฉพาะรูปแบบการศึกษาที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของสมองซีกซ้ายซึ่งเป็นด้านที่เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ การหาเหตุผล จนละเลยสมองซีกขวา ซึ่งมีพลังในการเรียนรู้ได้แบบรวดเร็ว และใช้จินตนาการสูง ทำให้ความสามารถของสมองซีกขวาลดน้อยลงเนื่องจากในประเทศญี่ปุ่นการศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาสมองซีกซ้าย และปัญหาของเด็กญี่ปุ่นคือ เรียนไปแล้วจำไม่ได้ เมื่อจะเริ่มบทเรียนต่อไปในวันรุ่งขึ้นปรากฏว่าบทเรียนของเมื่อวานหายไปจากความทรงจำของเด็กแล้ว ท่านนำมาปัญหาดังกล่าวมาเป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จนพบต้นเหตุของปัญหาว่า เป็นเพราะแนวทางการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาของสมอง การศึกษารูปแบบเดิมเน้นกระตุ้นแต่สมองซีกซ้ายเพียงด้านเดียว ทำให้สมองขาดความสมดุลและไม่สามารถดึงความสามารถมาใช้ได้เต็มประสิทธิภาพ อีกทั้งการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมก็ไม่เน้นความสำคัญด้านจิตใจ ขาดการโอบกอด คำชื่นชม ตลอดจนความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครอง

ศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ซิจิตะจึงได้ทำการวิจัยและค้นพบว่าสมองทั้งสองซีกทำงานร่วมกันในหลายๆทาง อย่างที่เรียกว่า Hemispheric Synchronization และสมองส่วนกลางเป็นส่วนที่ท่านให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นส่วนที่เผยให้เห็นถึงอัจฉริยภาพต่างๆ ที่แฝงอยู่มากมายในตัวเด็กๆ โดยที่เราไม่เคยทราบว่ามีอยู่ การเฝ้าสังเกตทำให้ทราบว่า เด็กจดจำข้อมูลจำนวนมากอย่างรวดเร็วในเวลาอันสั้นและสามารถระลึกได้อย่างถูกต้องแม่นยำและเข้าใจ จากผลการวิจัยของศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ซิจิตะยังพบว่า ช่วงสามปีแรกของชีวิตเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดในการมอบสิ่งต่างๆแก่เด็กให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และจะต้องหมั่นกระตุ้นประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของเด็กอย่างสม่ำเสมอเพราะเป็นช่วงเวลาที่เด็กมีความต้องการที่จะเรียนรู้และสามารถซึมซับข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เด็กๆมีการเจริญเติบโตและมีวุฒิภาวะเร็วกว่าที่ผู้ใหญ่คิด สมองของมนุษย์เรานั้นจะเริ่มพัฒนาอย่างรวดเร็วทันทีหลังกำเนิด ซึ่งสมองจะได้รับการพัฒนาไปแล้ว 70% เมื่ออายุ 6 ปี และเมื่อถึง 10 ปี สมองได้พัฒนาไปแล้วทั้งสิ้นเกือบ 90 % การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงสมองหลังจากนั้นจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ยากและต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างสูง เมื่อสมองซีกขวาได้รับการพัฒนาอย่างดีควบคู่ไปกับสมองซีกซ้ายตั้งแต่ในวัยเด็ก ระดับของศักยภาพต่างๆก็จะถูกยกให้สูงขึ้นด้วยประกอบกับการเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกวิธีและให้ความรักอันงดงาม จะทำให้อัจฉริยภาพซึ่งมีอยู่อย่างเปี่ยมล้นอยู่ในตัวเด็กถูกผลักดันออกมา

จากการวิจัยของศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ชิชิเด ค้นพบกฎการลดลงของความสามารถซึ่งเผยให้เห็นว่าอัจฉริยภาพอันมหัศจรรย์ของทารกจะลดน้อยลงเรื่อยๆ หากไม่ได้รับการกระตุ้นอย่างถูกวิธี ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าเด็กที่อายุมากกว่าจะฉลาดกว่าเด็กที่อายุน้อยกว่า เนื่องจากไม่ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างกฎการลดลงของความสามารถและพัฒนาการสมองของเด็ก ซึ่งในความเป็นจริงคือเด็กยิ่งอายุน้อยจะยิ่งเรียนรู้ได้รวดเร็วกว่าเด็กที่อายุมากขึ้น

4.3 จุดมุ่งหมายของการศึกษาแนวชิชิเด

1. เพื่อเห็นยวนำอัจฉริยภาพที่มีอยู่ของมนุษย์ออกมา
2. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาร่างกายและจิตใจให้เป็นไปอย่างสมดุล
3. เพื่อฝึกฝนความสามารถให้สมองมีการรับรู้อย่างเฉียบคม
4. เพื่อปลูกฝังความคิดสร้างสรรค์
5. เพื่อให้มีชีวิตอยู่บนหลักของความรักและการอยู่ร่วมกัน
6. เพื่ออุทิศตนให้แก่สังคมด้วยความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียว

4.4 รูปแบบการเรียนแนวชิชิเด

การเรียนแนวชิชิเดจะเป็นการฝึกสมองทั้งสองซีกให้ทำงานร่วมกัน และกระตุ้นให้สมองทุกส่วนได้ใช้ประโยชน์สูงสุด เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อของใยประสาทของสมองทั้งสองข้าง โดยสมองซีกขวาจะสร้างวงจรใหม่ๆ เพื่อรับข้อมูลจำนวนมากด้วยวิธีเฉพาะแบบซ้ำๆ นั่นคือ การใช้การ์ดรูปภาพ เช่นภาพธงชาติของประเทศต่างๆ มาเปิดสลับให้เด็กดูด้วยความเร็วเหนือกว่าปกติ ทำให้สมองซีกขวาสามารถจดจำภาพธงชาติประเทศต่างๆ ได้และประมวลผลข้อมูลได้อย่างอัตโนมัติ อีกทั้งยังเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับให้เกิดเป็นความสามารถในการจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ที่ยอดเยี่ยมโดยอิงจากเรื่องราวในชีวิตจริงที่เป็นธรรมชาติ การเรียนแนวชิชิเดเน้นการฝึกฝนประสาทสัมผัสแฉ่งทั้งห้าซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาความสามารถของสมองซีกขวา วงจรประสาทสัมผัสแฉ่งทั้งห้านี้แตกต่างจากประสาทสัมผัสทั้งห้าของสมองซีกซ้ายอย่างสิ้นเชิง และสิ่งที่สำคัญในการเรียนแนวชิชิเดคือการฝึกในด้านจิตใจ ศาสตราจารย์ ดร.มาโกโตะ ชิชิเด ให้ความสำคัญในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวอย่างมาก ท่านเชื่อว่า การที่ผู้ปกครองโอบกอด บอกรัก หรือชื่นชมเด็ก ก็เป็นการฝึกพัฒนาการด้านจิตใจของเด็กให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรักจากพ่อแม่เป็นสภาวะที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กมากที่สุด ดังนั้นการเรียนแนวชิชิเดผู้ปกครองจะต้องเข้าร่วมด้วยทุกครั้ง เพื่อเรียนรู้พัฒนาการของลูกในแต่ละช่วงวัยและเรียนรู้วิธีการสอนตามแนวชิชิเดด้วย(Shichida.2012:ออนไลน์)

ผู้วิจัยมีความสนใจในรูปแบบการเรียนแนวชิชิเดเนื่องจากเป็นการเรียนรูปแบบใหม่ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนของไทย ให้ความสำคัญการเรียนที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก ได้แก่ซีกซ้าย และซีกขวา ผู้วิจัยได้เห็นประโยชน์และอยากให้ผู้ปกครองได้รู้จักการเรียนการ

เรียนแนวชิจิตะ จึงสรุปรูปแบบการเรียนแนวชิจิตะและรวบรวมเนื้อหา เพื่อนำมาเขียนบทวิดิทัศน์ และรูปแบบรายการวิดิทัศน์ แบ่งได้เป็น 5 หัวข้อดังนี้

1. รู้จักการเรียนแนวชิจิตะ
2. สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติก่อนเรียน
3. สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติหลังเรียน
4. กิจกรรมในชั้นเรียนพัฒนาลูกน้อยอย่างไร
5. ผลตอบรับของคุณปกครองที่นำลูกมาเรียนกับชิจิตะ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์

เมธี คชาไพโร (2548: 65) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียประชาสัมพันธ์งานบริการสื่อทัศนศาสตร์สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าได้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียประชาสัมพันธ์งานบริการสื่อทัศนศาสตร์สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพด้านเนื้อหาและการนำเสนอในระดับดี ด้านภาพและเสียง มีคุณภาพในระดับดีมาก ซึ่งระดับคุณภาพโดยรวมของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียฯ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ดลนภา แก้วศรี (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์สำนักหอสมุดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัย มีดังนี้

1. การรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารของสำนักหอสมุด และสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพต่อการรับรู้ข่าวสาร 5 อันดับ คือ ป้ายประกาศ ไปสเตอร์ ข่าวประชาสัมพันธ์ออนไลน์ แผ่นพับ และเสียงตามสายภายในสำนักหอสมุด ตามลำดับ

2. การรับรู้ข่าวสารผ่านแหล่งที่เผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ พบว่า นิสิตรับรู้ข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและชั้นปี ไม่พบความแตกต่างในทุกตัวแปร

3. การรับรู้ข่าวสารผ่านรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ พบว่า นิสิตรับรู้ข่าวสาร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและชั้นปี พบความแตกต่างในตัวแปรชั้นปี คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อบุคคลและสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 3

4. การรับรู้เนื้อหาข่าวสารสำนักหอสมุด พบว่า นิสิตรับรู้เนื้อหาข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและชั้นปี พบความแตกต่างในตัวแปรกลุ่มสาขาวิชา คือ นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รับรู้เนื้อหาข่าวสารมากกว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5. ปัญหาการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์สำนักหอสมุด พบว่า นิสิตมีปัญหาการรับรู้ข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาการรับรู้ข่าวสาร จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและชั้นปี ไม่พบความแตกต่างในทุกตัวแปร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิดิทัศน์

อิตรรงค์ พัฒนานุพงษ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อสร้างความเข้าใจในภารกิจและการดำเนินงาน ของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์พบว่าได้สื่อวีดิทัศน์เพื่อสร้างความเข้าใจในภารกิจและการดำเนินงานของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ที่มีคุณภาพทั้งในด้านเนื้อหาและด้านสื่อในระดับดี และความพึงพอใจของประชาชนที่อาศัยอยู่บนพื้นที่ของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ต่อสื่อวีดิทัศน์เพื่อสร้างความเข้าใจในภารกิจและการดำเนินงานของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

เมลดา พาทีเพราะ (2550: 60) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารายการวิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. ได้วิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์โดยบรรจุข้อมูลที่มีการแนะนำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะศึกษาศาสตร์ สำนักงานคณบดี และแผนงานของสำนักงานคณบดี 4 งาน คือ งานบริหารและธุรการ งานบริการการศึกษา งานคลังและพัสดุ และงานนโยบายและแผน

2. คุณภาพของวิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.1 จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี

2.2 จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ วิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

2.3 ผู้ใช้วิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ปัทนารา เสรีจกิจ (2553: 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาวิดิทัศน์เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ บริษัท รักลูก ดิสคัฟเวอร์รี่ เลิร์นนิ่ง จำกัด พบว่า

1. ได้วิดิทัศน์ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ บริษัท รักลูก ดิสคัฟเวอร์รี่ เลิร์นนิ่ง จำกัด ที่มีคุณภาพไว้ใช้ในการประชาสัมพันธ์ บริษัท รักลูก ดิสคัฟเวอร์รี่ เลิร์นนิ่ง จำกัด

2. คุณภาพของวิดิทัศน์ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ บริษัท รักลูก ดิสคัฟเวอร์รี่ เลิร์นนิ่ง จำกัดมีดังนี้

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีความเห็นว่าวีดิทัศน์เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ บริษัท รักลูกดิสคัฟเวอร์รี่ เลิร์นนิ่ง จำกัด มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา มีความเห็นว่าวีดิทัศน์ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์บริษัท รักลูก ดิสคัฟเวอร์รี่ เลิร์นนิ่ง จำกัด มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

3. ผู้ชมวีดิทัศน์ เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ บริษัท รักลูก ดิสคัฟเวอร์รี่ เลิร์นนิ่ง จำกัด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ศรินทิพย์ วิริยะพากเพียร (2550: 54) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ชลบุรี พบว่า

1. ได้วีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ชลบุรี ในรูปแบบ ดีวีดี

2. คุณภาพของวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์

2.1 จากการประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์มีคุณภาพในระดับดี

2.2 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ชลบุรี ในระดับมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้อย่างมาก ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการเขียนงานวิจัย การรวบรวมข้อมูลรวมถึงการอ้างอิงที่มาของข้อมูล การวิเคราะห์ ผลจนถึงกระบวนการอภิปรายผล และพบว่าการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ ช่วยให้ผู้ชมสนใจ การให้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ทำให้ผลการวิจัยส่วนใหญ่ผู้ชมมีความพึงพอใจมากถึงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตจะสำหรับ ผู้ปกครอง เพื่อให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อให้ข้อมูลด้านการเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการวิจัย
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่ซิจิตะ สาขาสุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2556 โดยผู้วิจัยอ้างอิงข้อมูลจากผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่สาขาสุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2554 จำนวน 215 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่ซิจิตะสาขา สุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2556 โดยเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 2 เดือน จำนวน 36 คน ใช้วิธี เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. วิดีทัศน์เพื่อให้ข้อมูลด้านการเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง
2. แบบประเมินคุณภาพวีดิทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
 - 2.1 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
 - 2.2 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ชมวีดิทัศน์
4. แบบตรวจสอบคุณภาพแบบประเมิน (IOC) ประกอบด้วย
 - 4.1 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

- 4.2 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา
- 4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ชมวีดิทัศน์

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.1 การสร้างสื่อวีดิทัศน์

การสร้างสื่อวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์ด้านการเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้ออกแบบการผลิตวีดิทัศน์ โดยใช้รูปแบบ 3P ดังนี้ (สมเจตน์ เมฆพ่ายพ์. 2547: 2-9)

1. การเตรียมงาน (Pre-production)

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของงานวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ ต้องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะให้กับผู้ปกครองที่เข้ามาทดลองเรียนในครั้งแรก โดยผู้วิจัยวางแผนการถ่ายทำที่บริษัทซิจิตะไทยแลนด์จำกัด สาขาสุขุมวิท31

1.2 จัดเตรียมเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนแนวซิจิตะ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 เรื่อง ได้แก่ รู้จักการเรียนแนวซิจิตะ สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติก่อนเรียน สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติหลังเรียน กิจกรรมในชั้นเรียนพัฒนาลูกน้อยอย่างไร และผลตอบรับของผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนกับซิจิตะ โดยรวบรวมเนื้อหาจากเว็บไซต์ของบริษัทซิจิตะไทยแลนด์จำกัด เอกสารการสมัครเรียน และเอกสารการอบรมครูซิจิตะ จากนั้นนำข้อมูลมาเขียนเรียบเรียงในแต่ละเรื่องตามที่แบ่งเนื้อหาไว้

1.3 เขียนบทวีดิทัศน์ ในรูปแบบการเขียนStoryboard ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบในการนำเสนอ แบบรายการบรรยาย โดยนำข้อมูลที่เรียบเรียงไว้มาเขียนบทโครงสร้างขึ้นก่อน จากนั้นเพิ่มรายละเอียดในเรื่องของ รูปแบบแต่ละฉาก ซึ่งผู้วิจัยเลือกถ่ายทำในห้องเรียนและบริเวณด้านหน้าของบริษัทเพื่อให้เห็นบรรยากาศของสถานที่จริง เพลงประกอบใช้เพลงซิจิตะ และเพิ่มคำบรรยายในฉาก เช่น ชื่อคุณครู ชื่อผู้ปกครองที่ให้สัมภาษณ์ เมื่อได้บทวีดิทัศน์แล้ว ผู้วิจัยได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และนำข้อแนะนำในเรื่องรูปแบบการเขียนStoryboard ที่ถูกต้องมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำบทวีดิทัศน์ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ได้แก่ ผู้บริหารบริษัทซิจิตะไทยแลนด์จำกัด จำนวน 3 คนประเมินคุณภาพบทวีดิทัศน์ ผลการประเมินคุณภาพบทวีดิทัศน์ได้ค่าคะแนน 4.39 อยู่ในระดับดี หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำบทวีดิทัศน์ไปใช้ในการถ่ายทำในขั้นตอนต่อไป

2. การผลิตหรือการถ่ายทำ (Production)

เริ่มการถ่ายทำตามบทวีดิทัศน์ที่ได้เขียนขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินรายการหลัก บรรยายในเนื้อหา รู้จักการเรียนแนวซิจิตะ สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติก่อนเรียน สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติหลังเรียน ในส่วนการบรรยายกิจกรรมในชั้นเรียนพัฒนาลูกน้อยอย่างไร ผู้วิจัยเลือกคุณครูเฟิร์นเป็นผู้บรรยาย และผู้วิจัยเป็นผู้ถ่ายทำ จากนั้นผู้วิจัยถ่ายภาพสำหรับนำไปแทรก(Insert)

ประกอบการบรรยาย ในส่วนบริเวณสถานที่เรียนตั้งแต่ด้านหน้าถึงด้านในห้องเรียน รวมถึงขอ อนุญาตผู้ปกครองให้เด็กๆได้ถ่ายทำในบางกิจกรรม และมีภาพบางส่วนที่ผู้วิจัยใช้ภาพหนึ่ง ประกอบการบรรยายโดยหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ในเรื่องผลตอบรับของผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียน กับซิจิตะ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนเป็นระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน สัมภาษณ์ถึงพัฒนาการของลูกที่ได้มาเรียนที่ซิจิตะ ซึ่งผู้ปกครองทุกท่านให้ความช่วยเหลือในการ ถ่ายทำเป็นอย่างดี

หลังการถ่ายทำผู้วิจัยได้นำข้อมูลภาพมาตรวจสอบก่อนนำไปลำดับภาพ พบปัญหา ของภาพที่มีเสียงแทรกกรบกวน ทำให้เสียงของผู้บรรยายเบาเกินไป ผู้วิจัยแก้ปัญหาด้วยการถ่ายทำ ใหม่ โดยเลือกสถานที่ด้านหน้าบริษัทที่มีเสียงรบกวนน้อยลง จากนั้นนำข้อมูลภาพที่ถ่ายทำไป ลำดับภาพ

3. การลำดับภาพรายการ (Post-production)

ผู้วิจัยนำภาพถ่ายมาลำดับภาพตามบทวิดีโอให้เสียงบรรยายและภาพตรงกัน จากนั้น เพิ่มรายละเอียดในด้านกราฟิก ข้อความด้านล่างของภาพ เช่น ชื่อผู้ดำเนินรายการ ชื่อ ผู้บรรยาย ชื่อผู้ปกครอง และหัวข้อเรื่อง เสียงดนตรีประกอบใช้เพลงซิจิตะทั้งรายการสลับการ บรรยาย

เมื่อทำการลำดับภาพเสร็จแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความ ถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 3 คน ประเมินสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง และนำข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษามาปรับปรุงแก้ไข ผลการประเมินคุณภาพวีดิทัศน์ ได้ค่า คะแนน 4.28 อยู่ในระดับดี

ผู้วิจัยนำวีดิทัศน์ที่ปรับปรุงจนได้คุณภาพตามเกณฑ์ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อ สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินคุณภาพวีดิทัศน์

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินคุณภาพวีดิทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2 ฉบับ ได้แก่ แบบ ประเมินคุณภาพวีดิทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และแบบประเมินคุณภาพวีดิทัศน์สำหรับ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
2. กำหนดข้อคำถามในการสร้างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยศึกษาจาก จุดมุ่งหมายงานวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกสร้างแบบประเมิน ในรูปแบบของลิเคิร์ท (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 2 ฉบับ ได้แก่

2.1 แบบประเมินคุณภาพชีวิตทัศนสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการประเมินบทชีวิตทัศนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง 2. การใช้ภาษา

2.1.1 เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง ประกอบด้วย 7 ข้อคำถาม ดังนี้

- ความถูกต้องของเนื้อหา
- ความถูกต้องในการจัดลำดับเนื้อหา
- ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง
- ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา
- ความเหมาะสมของเนื้อหาไม่มากเกินไป
- ความครอบคลุมของเนื้อหาที่น่าสนใจ
- เนื้อหามีความจริงใจ

2.1.2 การใช้ภาษา ประกอบด้วย 2 ข้อคำถาม ดังนี้

- ความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์
- ความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทชีวิตทัศน

2.2 แบบประเมินคุณภาพชีวิตทัศนสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการประเมินชีวิตทัศนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. กราฟิก 2. เสียงบรรยายและดนตรีประกอบ 3. การใช้ภาษา

2.2.1 กราฟิก ประกอบด้วย 6 ข้อคำถามดังนี้

- คุณภาพของภาพ
- ความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร
- ความชัดเจนของขนาดตัวอักษร
- ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง
- เทคนิคการตัดต่อ
- ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย

2.2.2 เสียงบรรยายและดนตรีประกอบ ประกอบด้วย 3 ข้อคำถามดังนี้

- ความชัดเจนของเสียง
- ความสอดคล้องของภาพและเสียง
- ความเหมาะสมของดนตรีประกอบ

2.2.3 การใช้ภาษา ประกอบด้วย 2 ข้อคำถามดังนี้

- ความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์
- ความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทชีวิตทัศน

3. กำหนดระดับการประเมินคุณภาพเป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating) 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก
- ระดับ 4 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี
- ระดับ 3 หมายถึง มีคุณภาพระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีคุณภาพระดับต้องปรับปรุง
- ระดับ 1 หมายถึง มีคุณภาพระดับใช้ไม่ได้

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของการประเมินใช้เกณฑ์ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก
- 3.51 - 4.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี
- 2.51 - 3.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับต้องปรับปรุง
- 1.00 - 1.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับใช้ไม่ได้

กำหนดค่าที่ผ่านเกณฑ์มีคุณภาพซึ่งสามารถยอมรับได้อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

4. นำแบบประเมินทั้ง 2 ด้านที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบประเมินคุณภาพทั้งด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้อง(IOC) ของแบบประเมิน

เกณฑ์การประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ใช้เกณฑ์ดังนี้

- +1 หมายถึง สอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

พิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลจากการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพวิดิทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาแต่ละข้อคำถาม ได้ค่าคะแนน1.00 และ แบบประเมินคุณภาพวิดิทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาแต่ละข้อคำถาม ได้ค่าคะแนน 1.00 ซึ่งอยู่ในระดับความสอดคล้องที่ยอมรับได้

6. นำแบบประเมินคุณภาพทั้งด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพความสอดคล้อง(IOC) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาประเมินคุณภาพบทวิดิทัศน์ และให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาประเมินคุณภาพวิดิทัศน์

3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มาทดลองเรียนที่ซิจิตะ จากการชมวิดีโอเพื่อประชาสัมพันธ์ด้านการเรียนแนวซิจิตะ ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่ใช้ในการศึกษา
2. กำหนดข้อคำถามโดยวิเคราะห์จากจุดมุ่งหมายที่ต้องการสอบถามความคิดเห็นโดย

ผู้วิจัยได้เลือกสร้างแบบสอบถาม ในรูปแบบของลิเคิร์ท (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1. เนื้อหา 2. ภาพ 3. เสียง 4. ประเมินผล

2.1 เนื้อหา ประกอบด้วย 6 ข้อคำถามดังนี้

- 2.1.1 นำเสนอน่าสนใจ
- 2.1.2 เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง
- 2.1.3 สร้างความเข้าใจต่อการเรียนแนวซิจิตะ
- 2.1.4 ความเหมาะสมต่อการจัดลำดับเนื้อหา
- 2.1.5 ความเหมาะสมต่อรูปแบบการนำเสนอ
- 2.1.6 การบรรยายสอดคล้องกับเนื้อหา

2.2 ภาพ ประกอบด้วย 4 ข้อคำถาม ดังนี้

- 2.2.1 ความชัดเจนของภาพ
- 2.2.2 ความชัดเจนของตัวอักษร
- 2.2.3 ความสอดคล้องของภาพกับเนื้อหา
- 2.2.4 ความน่าสนใจของภาพในการนำเสนอ

2.3 เสียง ประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม ดังนี้

- 2.3.1 ความเหมาะสมของน้ำเสียง
- 2.3.2 ความชัดเจนของเสียงประกอบ
- 2.3.3 ความชัดเจนของเสียงดนตรีประกอบ

2.4 ประเมินผล ประกอบด้วย 3 ข้อคำถามดังนี้

- 2.4.1 ความเหมาะสมของระยะเวลาในการนำเสนอ
- 2.4.2 สร้างความเข้าใจเสมือนรับฟังจากคุณครูและเจ้าหน้าที่
- 2.4.3 สะดวกและรวดเร็วต่อการรับข้อมูล

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating) 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลโดยกำหนดค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างเสร็จ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาและความชัดเจนของข้อความถาม

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไข จากข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น

เกณฑ์การประเมินคุณภาพความสอดคล้อง (IOC) ใช้เกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง สอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

พิจารณาคัดเลือกข้อความถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลจากการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองแต่ละข้อความ ได้ค่าคะแนน 1.00 ซึ่งอยู่ในระดับความสอดคล้องที่ยอมรับได้

6. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) แล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำวิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตไปเผยแพร่ต่อผู้ปกครองนักเรียนที่มาทดลองเรียน เนื่องจากการทดลองครั้งนี้มีข้อจำกัดในด้านจำนวนผู้เข้ารับการทดลอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการทดลองเป็นระยะเวลา 2 เดือน เพื่อให้ได้ครบตามจำนวน โดยดำเนินการทดลองจำนวน 18 ครั้ง ครั้งละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 36 คน ดังนี้

1. จัดเตรียมห้องเรียนและอุปกรณ์การดำเนินการทดลองสำหรับผู้ปกครองที่พานักเรียนเข้าทดลองเรียน เพื่อรับชมวิดิทัศน์จากคอมพิวเตอร์ผ่านเครื่องฉายภาพ (Projector)

2. หลังจากผู้ปกครองเข้าทดลองเรียนกับนักเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยชี้แจงจุดประสงค์ของการรับชมวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะให้ผู้ปกครองได้ทราบ จากนั้นจึงเปิดวีดิทัศน์ให้ผู้ปกครองได้รับชม ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นคุณพ่อคุณแม่ของเด็กนักเรียน โดยจะเข้าพร้อมกัน ใช้ระยะเวลาในการรับชมประมาณ 13 นาที

3. หลังการรับชมวีดิทัศน์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้ปกครองที่ได้รับชมวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะ ตอบแบบสอบถาม

4. นำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ผลการสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ชมวีดิทัศน์

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต
2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง โดยบันทึกลงในรูปแบบดีวีดี (DVD)

ลักษณะการนำเสนอวีดิทัศน์แสดงถึงเนื้อหา 5 ส่วน ประกอบด้วย รู้จักการเรียนแนวซิจิตะ สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติก่อนเรียน สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติหลังเรียน กิจกรรมในชั้นเรียนพัฒนาลูกน้อยอย่างไรและผลตอบรับของคุณปกครองที่นำลูกมาเรียนกับซิจิตะ ภายในแต่ละเรื่องแสดงทั้งภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหวและตัวอักษรประกอบการบรรยายไปพร้อม ๆ กัน มีเสียงดนตรีประกอบเพื่อเพิ่มความสนใจของผู้ชมวีดิทัศน์

ผลการประเมินคุณภาพสื่อวีดิทัศน์

ผู้วิจัยได้จัดทำวีดิทัศน์ในรูปแบบการเขียน storyboard เรียบร้อยแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 คนประเมิน จากนั้นนำ storyboard ไปพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง และให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพสื่อ ได้ผลการประเมินดังตาราง 1 และตาราง 2 ดังนี้

ผลการประเมินคุณภาพบทวีดิทัศน์จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ตาราง 1 ผลการประเมินคุณภาพบทวีดิทัศน์ เรื่อง การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ แนวซิจิจะสำหรับผู้ปกครอง โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	4.43	0.58	ดี
ความถูกต้องของเนื้อหา	4.33	0.58	ดี
ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง	4.67	0.58	ดีมาก
ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.33	0.58	ดี
ความเหมาะสมของเนื้อหาไม่มากเกินไป	4.33	0.58	ดี
ความครอบคลุมของเนื้อหาที่น่าสนใจ	4.33	0.58	ดี
เนื้อหามีความจูงใจ	4.67	0.58	ดีมาก
2. การใช้ภาษา	4.34	0.58	ดี
ความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์	4.00	0.00	ดี
ความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทวีดิทัศน์	4.67	0.58	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	4.39	0.58	ดี

จากตาราง 1 ผลการประเมินคุณภาพบทวีดิทัศน์ เรื่อง การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ ประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวซิจิจะสำหรับผู้ปกครอง จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาพบว่าบทวีดิทัศน์มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีคุณภาพดังนี้

ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีด้านความถูกต้องในการจัดลำดับเนื้อหา เนื้อหามีความจูงใจ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านความถูกต้องของเนื้อหา ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาไม่มากเกินไป ความครอบคลุมของเนื้อหาที่น่าสนใจ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ด้านการใช้ภาษามีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทวีดิทัศน์มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ผลการประเมินคุณภาพชีวิตจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

ตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพชีวิตเรื่องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนว
ชีวิตสำหรับผู้ปกครอง โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. กราฟฟิก	3.78	0.37	ดี
คุณภาพของภาพ	3.67	0.47	ดี
ความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร	3.33	0.47	ปานกลาง
ความชัดเจนของขนาดตัวอักษร	3.67	0.47	ดี
ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง	4.00	0.00	ดี
เทคนิคการตัดต่อ	4.00	4.00	ดี
ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย	4.00	.082	ดี
2. เสียงบรรยายและดนตรีประกอบ	4.56	0.47	ดีมาก
ความชัดเจนของเสียง	4.33	0.47	ดี
ความสอดคล้องของภาพและเสียง	4.67	0.47	ดีมาก
ความเหมาะสมของดนตรีประกอบ	4.67	0.47	ดีมาก
3. การใช้ภาษา	4.50	0.47	ดี
ความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์	4.67	.47	ดีมาก
ความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทวีดิทัศน์	4.33	0.47	ดี
รวมเฉลี่ย	4.28	0.44	ดี

จากตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพชีวิตเรื่อง การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาพบว่าวีดิทัศน์มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีคุณภาพดังนี้

ด้านกราฟิกมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยด้านคุณภาพของภาพ ความชัดเจนของขนาดตัวอักษร ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง เทคนิคการตัดต่อ ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ส่วนด้านความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านเสียงบรรยายและดนตรีประกอบมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยด้านความสอดคล้องของภาพและเสียง ความเหมาะสมของดนตรีประกอบ มีคุณภาพดีมาก ส่วนด้านความชัดเจนของเสียงมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ด้านการใช้ภาษามีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยด้านความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทวีดิทัศน์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มีข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีกราฟิก การนำเข้าสู่วีดิทัศน์ ภาพกิจกรรมการเรียนประกอบการอธิบายเพื่อเพิ่มความเข้าใจของผู้ชม และคุณภาพเสียงให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ผลการวัดความคิดเห็นของผู้ชมวิดีโอวีดิทัศน์เรื่องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์
ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชิจิตะสำหรับผู้ปกครอง

ตาราง 3 ผลการวัดความคิดเห็นของผู้ชมวิดีโอวีดิทัศน์ เรื่อง การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การ
เรียนแนวชิจิตะสำหรับผู้ปกครอง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้ชม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหา	4.18	0.55	เห็นด้วยมาก
นำเสนอที่น่าสนใจ	4.00	0.58	เห็นด้วยมาก
เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง	4.39	0.54	เห็นด้วยมาก
สร้างความเข้าใจต่อการเรียนแนวชิจิตะ	4.36	0.58	เห็นด้วยมาก
ความเหมาะสมต่อการจัดลำดับเนื้อหา	4.06	0.57	เห็นด้วยมาก
ความเหมาะสมต่อรูปแบบการนำเสนอ	4.03	0.60	เห็นด้วยมาก
การบรรยายสอดคล้องกับเนื้อหา	4.22	0.42	เห็นด้วยมาก
2. ภาพ	4.14	0.59	เห็นด้วยมาก
ความชัดเจนของภาพ	4.31	0.52	เห็นด้วยมาก
ความชัดเจนของตัวอักษร	4.03	0.69	เห็นด้วยมาก
ความสอดคล้องของภาพกับเนื้อหา	4.25	0.43	เห็นด้วยมาก
ความน่าสนใจของภาพในการนำเสนอ	4.97	0.73	เห็นด้วยมาก
3. เสียง	4.42	0.60	เห็นด้วยมาก
ความเหมาะสมของน้ำเสียง	4.36	0.67	เห็นด้วยมาก
ความชัดเจนของเสียงประกอบ	4.33	0.58	เห็นด้วยมาก
ความชัดเจนของเสียงดนตรีประกอบ	4.56	0.55	เห็นด้วยมาก
4. ประเมินผล	4.10	0.51	เห็นด้วยมาก
ความเหมาะสมของระยะเวลาในการนำเสนอ	4.03	0.55	เห็นด้วยมาก
สร้างความเข้าใจเสมือนรับฟังจากคุณครูและเจ้าหน้าที่	4.25	0.43	เห็นด้วยมาก
สะดวกและรวดเร็วต่อการรับข้อมูล	4.03	0.55	เห็นด้วยมาก
รวมเฉลี่ย	4.2	0.56	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 3 ผลแบบวัดความคิดเห็นของผู้ชมวีดิทัศน์ เรื่อง การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง พบว่า มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก โดยด้านนำเสนอ น่าสนใจ เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจต่อการเรียนแนวซิจิตะ ความเหมาะสม ต่อการจัดลำดับเนื้อหา ความเหมาะสมต่อรูปแบบการนำเสนอ การบรรยายสอดคล้องกับเนื้อหา มีความคิดเห็นอยู่ระดับเห็นด้วยมาก

ด้านภาพ มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก โดยด้านความชัดเจนของภาพ ความชัดเจนของตัวอักษร ความสอดคล้องของภาพกับเนื้อหา ความน่าสนใจของภาพในการนำเสนอ มีความคิดเห็นอยู่ระดับเห็นด้วยมาก

ด้านเสียง มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก โดยด้านความเหมาะสมของน้ำเสียง

ความชัดเจนของเสียงประกอบ ความชัดเจนของเสียงดนตรีประกอบ มีความคิดเห็นอยู่ระดับเห็นด้วยมาก

ด้านการประเมินผล มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก โดยด้านความเหมาะสมของระยะเวลาในการนำเสนอ สร้างความเข้าใจเสมือนรับฟังจากคุณครูและเจ้าหน้าที่ สะดวกและรวดเร็วต่อการรับข้อมูล มีความคิดเห็นอยู่ระดับเห็นด้วยมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านความเข้าใจในเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้คุณครูได้รับความสะดวกและแก้ปัญหาด้านเวลาไม่เพียงพอ อีกทั้งยังเป็นการให้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่น่าสนใจให้ผู้ปกครอง เพื่อประกอบการตัดสินใจในการนำบุตรหลานสมัครเรียนอีกด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่ซิจิตะสาขา สุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2556 โดยผู้วิจัยอ้างอิงข้อมูลจากผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่สาขาสุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2554 จำนวน 215 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองที่นำนักเรียนมาทดลองเรียนที่ซิจิตะสาขา สุขุมวิท 31 ในปีพุทธศักราช 2556 โดยเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 2 เดือน จำนวน 36 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาในวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนของบริษัทซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ประกอบด้วย

1. รู้จักการเรียนแนวซิจิตะ
2. สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติก่อนเรียน
3. สิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติหลังเรียน
4. กิจกรรมในชั้นเรียนพัฒนาลูกน้อยอย่างไร
5. ผลตอบรับของผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนกับซิจิตะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. วิดีทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง
2. แบบประเมินคุณภาพวีดิทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
 - 2.1 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
 - 2.2 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ใช้วีดิทัศน์
4. แบบตรวจสอบคุณภาพแบบประเมิน (IOC) ประกอบด้วย
 - 4.1 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
 - 4.2 แบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา
 - 4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ชมวีดิทัศน์

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะไปเผยแพร่ต่อผู้ปกครองนักเรียนที่มาทดลองเรียน เนื่องจากการทดลองครั้งนี้มีข้อจำกัดในด้านจำนวนผู้เข้ารับการทดลอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการทดลองเป็นระยะเวลา 2 เดือน เพื่อให้ได้ครบตามจำนวน โดยดำเนินการทดลองจำนวน 18 ครั้ง ครั้งละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 36 คน ดังนี้

1. จัดเตรียมห้องเรียนและอุปกรณ์การดำเนินการทดลองสำหรับผู้ปกครองที่พานักเรียนเข้าทดลองเรียน เพื่อรับชมวีดิทัศน์จากคอมพิวเตอร์ผ่านเครื่องฉายภาพ (Projector)
2. หลังจากผู้ปกครองเข้าทดลองเรียนกับนักเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยชี้แจงจุดประสงค์ของการรับชมวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะให้ผู้ปกครองได้ทราบ จากนั้นจึงเปิดวีดิทัศน์ให้ผู้ปกครองได้รับชม ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นคุณพ่อคุณแม่ของเด็กนักเรียน โดยจะเข้าพร้อมกัน ใช้ระยะเวลาในการรับชมประมาณ 13 นาที
3. หลังการรับชมวีดิทัศน์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้ปกครองที่ได้รับชมวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะ ตอบแบบสอบถาม
4. นำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ผลการสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ชมวีดิทัศน์

การหาคุณภาพของวีดิทัศน์

นำผลการประเมินวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะที่ได้ให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและให้กลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของวีดิทัศน์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ซึ่งบันทึกลงในรูปแบบ ดีวีดี (DVD) มีลักษณะการนำเสนอวีดิทัศน์ที่แสดงถึงเนื้อหา 5 ส่วน ประกอบด้วย รู้จักการเรียนแนวซิจิตะ สิ่งที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติก่อนเรียน สิ่งที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติหลังเรียน กิจกรรมในชั้นเรียนพัฒนาลูกน้อยอย่างไรและผลตอบรับของผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนกับซิจิตะ ภายในแต่ละเรื่องแสดงทั้งภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และตัวอักษรประกอบการบรรยายไปพร้อมๆ กัน มีเสียงดนตรีประกอบเพื่อเพิ่มความสนใจของผู้ชมวีดิทัศน์

2. ผลจากการประเมินคุณภาพวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครองด้วยผู้เชี่ยวชาญ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพเนื้อหาอยู่ในระดับดี ด้านคุณภาพเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับดี

3. ผู้ชมวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

ในการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. คุณภาพของวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ด้าน คือด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยีการศึกษา ผลการประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับดี โดยมีข้อเสนอแนะว่า เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองมาก สร้างความเข้าใจต่อการเรียนแนวซิจิตะ ควรเพิ่มกราฟิก เสริมภาพประกอบการอธิบายกิจกรรมการเรียนเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจมากขึ้น ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงด้วยการเพิ่มกราฟิกช่วงนำเข้าสู่รายการ ช่วงเปลี่ยนหัวเรื่อง เพิ่มภาพถ่ายแทรก(Insert) ช่วงเด็กเล่นกิจกรรมมาเสริมประกอบการอธิบาย ให้วีดิทัศน์มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ในด้านภาพมีความชัดเจนดี ภาพกับเนื้อหาไม่มีความสอคล้องกัน ด้านเสียงมีความชัดเจนของเสียงบรรยายและเสียงเพลงดี ทั้งยังสร้างความเข้าใจต่อเนื้อหาเสมือนรับฟังจากคุณครู และเจ้าหน้าที่ สอคล้องกับ เนตร หงษ์ไกรเลิศ และคณะ (2553: 129) ที่กล่าวว่าสื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีการเคลื่อนไหว มีการใช้ประสาทสัมผัส ถึง 2 แห่งคือ โสตประสาทและจักษุประสาท ทำให้เกิดการรับรู้ได้ดี ทั้งยังได้ภาพเหมือนจริง สามารถดูหรือศึกษาได้ด้วยตนเอง

2. ผลการวัดความคิดเห็นของผู้ชมวีดิทัศน์ โดยรวมผู้ชมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยใช้รูปแบบการผลิตรายการวีดิทัศน์แบบ 3P (สมเจตน์ เมฆพ่ายพ. 2547: 2-9) ที่มีรูปแบบการผลิตอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนแนวซิจิตะอย่างละเอียด และเขียนบทวีดิทัศน์โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 เรื่อง ได้แก่ รู้จักการเรียนแนว

ซิจิตะ สิ่งที่ถูกครอบงำปฏิบัติก่อนเรียน สิ่งที่ถูกครอบงำปฏิบัติหลังเรียน กิจกรรมในชั้นเรียน พัฒนาลูกน้อยอย่างไร และผลตอบรับของผู้ปกครองที่นำลูกมาเรียนกับซิจิตะ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับ (อำนาจ เดชชัยศรี. 2544: 110; และสมเจตต์ เมฆพายุพ. 2547:29) ที่กล่าวว่าบทเปรียบเหมือนแผนที่เดินทางก่อนเขียนบทจึงควรศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลรายละเอียด เพื่อจัดทำเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย สร้างสรรค์รูปแบบรายการและวิธีการนำเสนอให้น่าสนใจ ถ่ายทอดความรู้สึกรออกมาเป็นภาพและเสียงที่ตรึงใจผู้ชมรายการเป็นเวลายาวนาน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรนำวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ไปใช้กับพนักงานที่เข้าทำงานใหม่ได้เรียนรู้ประกอบการอบรมเพื่อเพิ่มความเข้าใจต่อองค์กรและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของตนเอง เนื่องจากสื่อวีดิทัศน์มีทั้งภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง และเสียง ที่ช่วยให้ง่ายต่อการเรียนรู้
2. ควรผลิตสื่อวีดิทัศน์ในเนื้อหาการเรียนแนวซิจิตะที่แยกระดับพัฒนาการแต่ละช่วงวัยให้ผู้ปกครองได้เข้าใจการฝึกพัฒนาการของเด็กอย่างละเอียดมากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครองต่อการนำไปใช้ฝึกเด็กๆที่บ้านต่อไป
3. ควรนำวีดิทัศน์เพื่อประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง ไปเป็นส่วนหนึ่งของงานสัมมนาซิจิตะ เพื่อให้ผู้ปกครองใหม่ที่เข้าสัมมนาได้เข้าใจรูปแบบการเรียนแนวซิจิตะ และจูงใจให้นำเด็ก ๆ เข้ามาทดลองเรียนกับทางโรงเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างงานวิจัยและพัฒนาสื่ออื่นๆที่หลากหลายในการให้ความรู้ต่อผู้ปกครองด้านพัฒนาการทางสมองของเด็ก ให้มีความน่าสนใจและเข้าใจง่าย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาทักษะของเด็กๆให้เป็นเด็กที่มีคุณภาพในอนาคต
2. ควรมีการสร้างสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาสมองทั้งสองซีกไปพร้อมๆ กัน ให้มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กเพิ่มขึ้น
3. ควรสร้างงานวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กหลังได้รับการเรียนแนวซิจิตะ เพื่อให้ทราบว่า การเรียนแนวซิจิตะมีความเหมาะสมต่อรูปแบบการเรียนรู้ของเด็กไทยหรือไม่

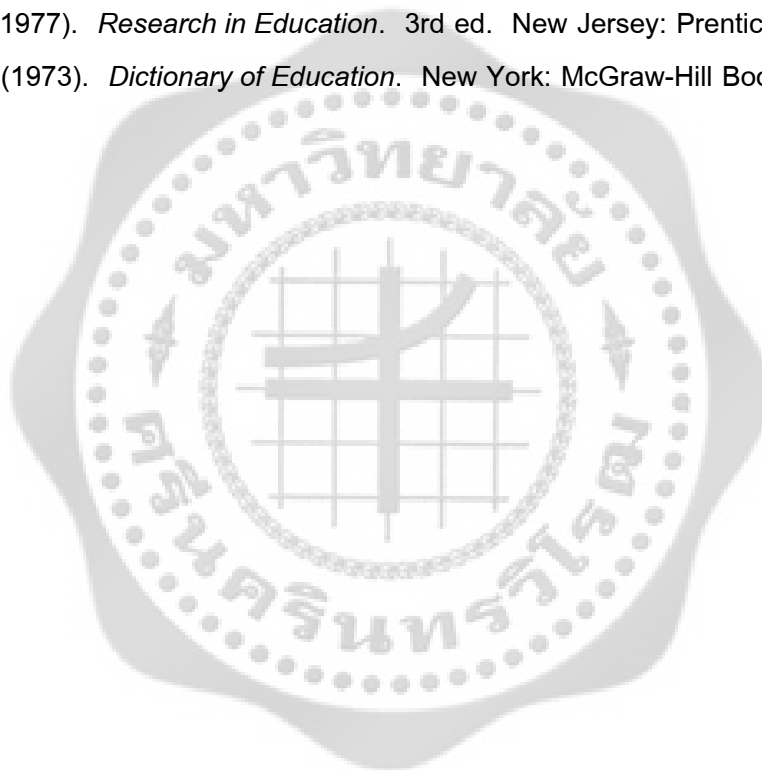
บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์.
- กิตติ ภัคดีวัฒนะกุล.(2552). เทคโนโลยีมีลติมีเดีย.กรุงเทพฯ: เคทีพี.
- จาตุรนต์ ภัคดีวานิช.(2550). การศึกษาความคิดเห็นของนักท่งที่เกี่ยวข้องชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ณ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.ปริญญาโท กศ.ม. (การวิจัย และสถิติทางการศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา เหนียนเฉลย. (2546). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์.(2533). แนวคิดเทคโนโลยีการศึกษา เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดลนภา แก้วศรี.(2553). การรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์สำนักหอสมุดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปริญญาโท กศ.ม (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดารัตน์ ปลื้มจิตต์. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริการซ่อมบำรุงและดูแลรักษาคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการในตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช.ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ สุทธิวัฒนพันธ์. (2545). กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: อัลฟ่าพับลิชชิง.
- เนตร หงส์ไกรเลิศ; และคณะ. (2553). การใช้สื่อทัศนูปกรณ์. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.
- บุญเที่ยง จุ้ยเจริญ. (2534). เทคนิคพื้นฐานการใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ปัทมธรา เสร็จกิจ.(2553). การพัฒนาวิทัศน์เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์บริษัท รักษ์ลูก ดิสคัฟเวอร์ รีเลิร์นนิ่ง จำกัด. ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2528). รายงานการสัมมนา รูปแบบรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2549). เอกสารการสอนชุดการผลิตงานประชาสัมพันธ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เมธี คชาไพโร.(2548). การพัฒนาคอมพิวเตอร์มีลติมีเดียประชาสัมพันธ์งานบริการสื่อทัศนีสำนักรั้วและเทคโนโลยีการศึกษา.ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เมลดา พาทีเพราะ.(2550).การพัฒนารายการวิทยุทัศน์ประชาสัมพันธ์สำนักงานคณบดี คณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยี
การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
ยะซิด เกษตกาลาม. (2549). การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการจัดการเรียนการสอนศิลปะใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร.ปริญญาโท กศ.ม.
(ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
รัตนาวดี ศิริทองถาวร. (2546). การประชาสัมพันธ์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.
วิมลพรรณ อาภาเวท. (2546). การวางแผนการประชาสัมพันธ์และการรณรงค์. กรุงเทพฯ:
บุ๊คพอยท์.
วิรัช เจียมบรรจง. (2532). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
วิรัช ลภีรัตนกุล. (2544). การประชาสัมพันธ์ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิภา อุดมฉันท. (2538). การผลิตสื่อโทรทัศน์และวิทยุทัศน์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ไวรัช เจียมบรรจง. (2522). จิตวิทยาสังคม. นนทบุรี: สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด กรม
ประชาสงเคราะห์.
ศรินทิพย์ วิริยะปากเพียร. (2550). การพัฒนาวิทยุทัศน์ประชาสัมพันธ์โรงเรียนเทคนิค
บริหารธุรกิจ กรุงเทพ-ชลบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
สมเจตต์ เมฆพายุฬ. (2547). การผลิตรายการโทรทัศน์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์.
สมศักดิ์ คำศรี. (2524). จิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม: วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
สรชัย พิศาลบุตร; และคณะ. (2552). การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม.
กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การประชาสัมพันธ์:ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซ
เท็กซ์.
----- (2546). สื่อประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
สุกัญญา ดอกพวง.(2549). การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัยต่อการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
เขตราชบุรีบูรณะ. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2553). สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา.แพร่:แพร่ไทยอุตสาหกรรมพิมพ์.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2551).*กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (2545-2559)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ เดชชัยศรี. (2544). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของคุรุสภา.
- อิสรพงศ์ พัฒนานพวงษ์. (2551). *การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อการสร้างความเข้าใจในภารกิจและการดำเนินงานของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์.ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณรัตน์ ชินวรรณ. (2553). *สื่อประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: วี พรินท์.
- Best, J.W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.

ภาคผนวก ก

แบบประเมินการพัฒนาวีดิทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ ด้านเนื้อหา
เรื่อง
การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตะสำหรับผู้ปกครอง
THE DEVELOPMENT OF VIDEO PUBLIC RELATION SHICHIDA PROGRAM FOR
PARANTS

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้วิเคราะห์คุณภาพด้านเนื้อหาของวีดิทัศน์ เรื่องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตะสำหรับผู้ปกครอง

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

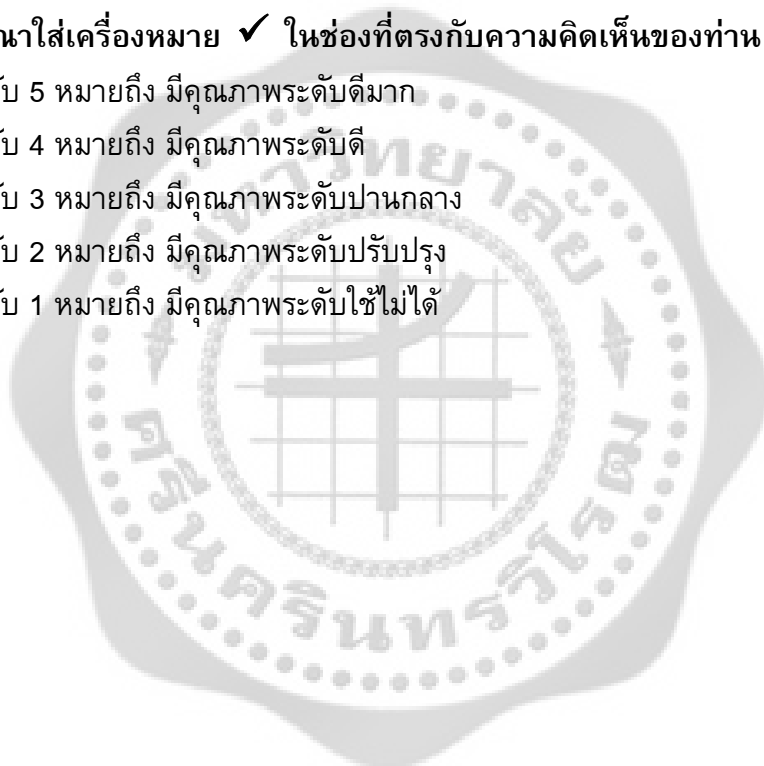
ระดับ 5 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก

ระดับ 4 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี

ระดับ 3 หมายถึง มีคุณภาพระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีคุณภาพระดับปรับปรุง

ระดับ 1 หมายถึง มีคุณภาพระดับใช้ไม่ได้

แบบประเมินการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ด้านเนื้อหา
เรื่อง
การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	ใช้ไม่ได้
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง					
- ความถูกต้องของเนื้อหา					
- ความถูกต้องในการจัดลำดับเนื้อหา					
- ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง					
- ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
- ความเหมาะสมของเนื้อหาไม่มากเกินไป					
- ความครอบคลุมของเนื้อหาที่น่าสนใจ					
- เนื้อหามีความจูงใจ					
2. การใช้ภาษา					
- ความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์					
- ความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทวีดิทัศน์					

ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ ด้านเทคโนโลยีการศึกษา
เรื่อง
การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตะสำหรับผู้ปกครอง
THE DEVELOPMENT OF VIDEO PUBLIC RELATION SHICHIDA PROGRAM FOR
PARANTS

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้วิเคราะห์คุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษาเรื่องการพัฒนา
สื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตะสำหรับผู้ปกครอง

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

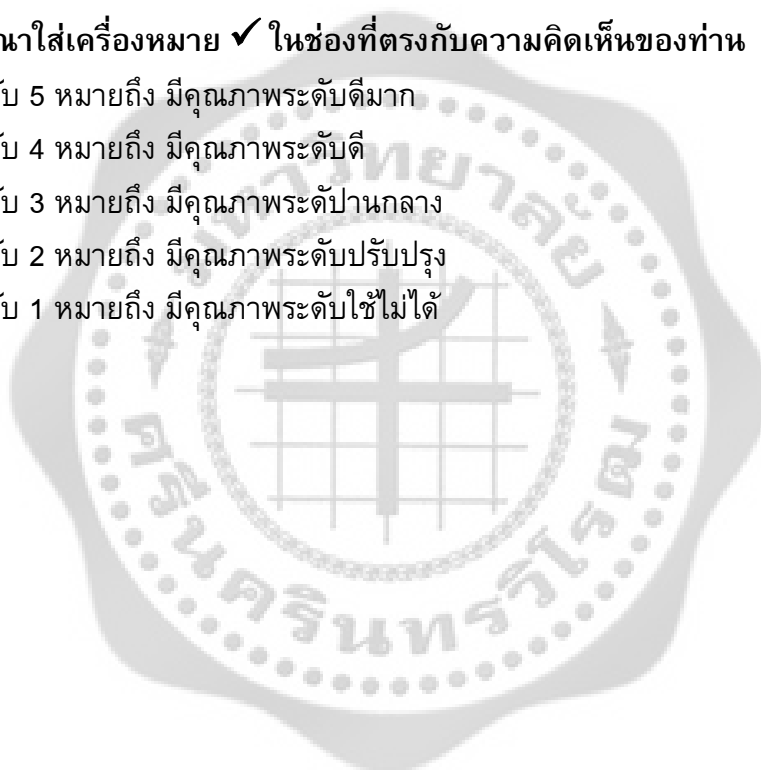
ระดับ 5 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก

ระดับ 4 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี

ระดับ 3 หมายถึง มีคุณภาพระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีคุณภาพระดับปรับปรุง

ระดับ 1 หมายถึง มีคุณภาพระดับใช้ไม่ได้

แบบประเมินการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ ด้านเทคโนโลยีการศึกษา
เรื่อง
การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิตสำหรับผู้ปกครอง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	ใช้ไม่ได้
1. ด้านกราฟิก					
- คุณภาพของภาพ					
- ความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร					
- ความชัดเจนของขนาดตัวอักษร					
- ความสอดคล้องในการดำเนินเรื่อง					
- เทคนิคการตัดต่อ					
- ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย					
2. เสียงบรรยายและดนตรีประกอบ					
- ความชัดเจนของเสียง					
- ความสอดคล้องของภาพและเสียง					
- ความเหมาะสมของดนตรีประกอบ					
3. การใช้ภาษา					
- ความถูกต้องในการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์					
- ความเหมาะสมต่อภาษาที่ใช้ในบทวีดิทัศน์					

ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมวิดิทัศน์

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมวีดิทัศน์
เรื่อง
การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชิจิตะสำหรับผู้ปกครอง
THE DEVELOPMENT OF VIDEO PUBLIC RELATION SHICHIDA PROGRAM FOR
PARANTS

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้ชมวีดิทัศน์เรื่องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชิจิตะสำหรับผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมวีดิทัศน์
เรื่อง
การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1. ความคิดเห็นของผู้ชมวีดิทัศน์ เรื่องการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวซิจิตะสำหรับผู้ปกครอง

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
1	เนื้อหา นำเสนอน่าสนใจ					
2	เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง					
3	สร้างความเข้าใจต่อการเรียนแนวซิจิตะ					
4	ความเหมาะสมต่อการจัดลำดับเนื้อหา					
5	ความเหมาะสมต่อรูปแบบการนำเสนอ					
6	การบรรยายสอดคล้องกับเนื้อหา					
7	ภาพ ความชัดเจนของภาพ					
8	ความชัดเจนของตัวอักษร					
9	ความสอดคล้องของภาพกับเนื้อหา					
10	ความน่าสนใจของภาพในการนำเสนอ					
11	เสียง ความเหมาะสมของน้ำเสียง					
12	ความชัดเจนของเสียงบรรยาย					
13	ความชัดเจนของเสียงดนตรีประกอบ					

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
14	การประเมินผล ความเหมาะสมของระยะเวลาในการนำเสนอ					
15	สร้างความเข้าใจเสมือนรับฟังจากคุณครูและ เจ้าหน้าที่					
16	สะดวกและรวดเร็วต่อการรับข้อมูล					

ตอนที่ 2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ชม

ภาคผนวก ค
ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญและแบบสอบถามความคิดเห็น

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินบทวิทยุทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิต
สำหรับผู้ปกครองของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา(IOC)

ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน	ค่าIOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินบทวิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนแนวชีวิต
สำหรับผู้ปกครองของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา(IOC)

ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน	ค่าIOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมวิดิทัศน์เรื่องการพัฒนา
สื่อวิดิทัศน์ประชาสัมพันธ์การเรียนรู้แนวชีวิตะสำหรับผู้ปกครอง(IOC)

ข้อที่	ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน	ค่าIOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ด้านเนื้อหา

1. นางวรมน บุษยพันธ์
กรรมการผู้จัดการ บริษัทชิจิตะไทยแลนด์จำกัด
2. นายสร้างบุญ แสงมณี
ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บริษัทชิจิตะไทยแลนด์จำกัด
3. นางสาวชนัญญา ทองไพรวลัย
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน บริษัทชิจิตะไทยแลนด์จำกัด

ด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1. ดร.รัฐพล ประดับเวทย์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นายธนกร ชันทเขตต์
วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย
3. นายชณรรษ หาญอาสา
สำนักสื่อเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้านตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC)

1. ดร.รัตนาภรณ์ ประวัตินุชรา
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
2. ผศ.บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผศ.ชาญชัย อินทรสุนานนท์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวนันทน์นภัส นาปก
 วันเดือนปีเกิด 5 กรกฎาคม 2526
 สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 55/35 หมู่บ้านปฐวี ถนนเลียบคลองประปา ตำบลบ้านใหม่
 อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120
 ตำแหน่งงานปัจจุบัน ครูผู้สอน
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน บริษัทชิจิตะไทยแลนด์จำกัด

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540 มัธยมศึกษาตอนต้น
 จาก วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ
 พ.ศ. 2543 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 จาก วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ
 พ.ศ. 2545 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 จาก วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ
 พ.ศ. 2548 ศษ.บ. (นาฏศิลป์ไทย) คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์
 จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 พ.ศ. 2556 กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา)
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ